

ПРОЕКТ
ФІНАНСУЄТЬСЯ
ПРОГРАМОЮ ЄС LIFE

Визначник CITES (скорочена версія)

ОСЕТРОВІ ФАУНИ України

Визначник CITES (скорочена версія) – Осетрові фауни України

Інструкція з визначення видів риб
родини осетрові фауни України

Підготовлено
на основі видання:
Визначник CITES –
Осетрові та веслоносові
(CITES Identification
Guide – Sturgeons
and Paddlefish, 2001)

Повна версія визначника створена за ініціативи
Міністерства з охорони навколишнього середовища Канади.

Скорочена версія підготовлена WWF в Україні за ініціативи Держрибагентства України.

ФІОЛЕТОВИЙ РОЗДІЛ

Про визначник	7
Загальна інформація про CITES	8
Загальна інформація про осетрових	9
Морфологічні ознаки, використані в ключі	10
Приклад процесу визначення	13

ЗЕЛЕНИЙ РОЗДІЛ

Видова ідентифікація осетрових	15
--------------------------------------	----

СИНІЙ РОЗДІЛ (Опис окремих видів)

Білуга звичайна (<i>Huso huso</i>)	19
Осетер шип (<i>Acipenser nudiiventris</i>)	22
Стерлядь прісноводна (<i>Acipenser ruthenus</i>)	24
Осетер європейський (<i>Acipenser sturio</i>)	28
Осетер російський (<i>Acipenser gueldenstaedtii</i>)	30
Севрюга звичайна (<i>Acipenser stellatus</i>)	33

ОРАНЖЕВИЙ РОЗДІЛ

Зведена таблиця ознак кожного виду	34
Додаток А	35

Науковий редактор: к.б.н. Сергій Бушуєв

Упорядник та адаптація ключа для визначення: к.б.н. Інна Гоч

Перекладач: Дар'я Болдарева

Ілюстрації: Анна Нужна

Дизайн: Оксана Сотникова

Літературний редактор: Олена Руда

Видано в рамках проекту LIFE «ЖИТТЯ дунайським осетровим» (LIFE15 GIE/AT/001004)

© Environment and Climate Change Canada, 2001

© Всесвітній фонд природи WWF, 2018

Видавець: Дунайсько-Карпатська програма Всесвітнього фонду природи WWF в Україні

Поширюється безоплатно. Використання з некомерційною метою дозволене за умови посилання на WWF. Використання з комерційною метою без попереднього письмового дозволу WWF заборонене.

Рекомендовано цитувати:

Визначник CITES (скорочена версія) – Осетрові фауни України. – К.: WWF-DCP, 2018. – 36 с.

Звернення Державного агентства рибного господарства України

У 1999 році Україна приєдналася до Конвенції про міжнародну торгівлю видами дикої фауни та флори, що перебувають під загрозою зникнення (CITES). Відтоді в нашій державі всі види осетрових та осетроподібних мають особливий охоронний статус як об'єкти CITES.

У 1994-му чотири види осетрових риб (Білуга звичайна, Стерлядь прісноводна, Осетер шип та Осетер європейський (атлантичний)) були внесені до Червоної книги України. А з 2000 року було введено повну заборону на промисловий вилов і тих двох видів, що залишилися, – Осетра російського й Севрюги звичайної – в Азово-Чорноморському басейні та у внутрішніх водоймах. Починаючи з 2009-го всі види осетрової фауни країни занесені до Червоної книги України. Виробництво продукції з осетрових видів риб, у тому числі харчової чорної ікри, дозволене виключно з особин, вирощених на спеціальних рибних фермах в умовах аквакультури. Для зазначеної продукції має бути забезпечене відповідне маркування (Резолюція CITES 12.7 «Збереження та торгівля осетрами та веслоносами»).

З огляду на вище викладене та норми, встановлені правилами рибальства, торгівля осетровими видами риб, які виловлені з природних водойм України, і продукцією з них вважається незаконною. Їхній збут заборонений як на внутрішньому ринку, так і за кордон. За порушення правил рибальства передбачене покарання – від адміністративних штрафів до кримінальної відповідальності. Відповідно до Постанови КМУ від 07.11.2012 №1030 «Про розмір компенсації за незаконне добування, знищення або пошкодження видів тваринного і рослинного світу, занесених до Червоної книги України, а також за знищення чи погіршення середовища їх перебування (зростання)» порушнику нараховують штраф за кожен незаконно виловлений екземпляр. Наприклад, компенсація за вилов однієї особини стерляді складає 48 тисяч гривень, а білуги – 100 тисяч гривень незалежно від їхнього розміру.

Проте нелегальне рибальство не подолане. Браконьєрство і незаконна торгівля завдають великої шкоди популяціям осетрових. Так, відповідно до статистичних даних Держрибгентства, в рамках проведених рибоохоронних заходів у 2017 році в порушників під час незаконного вилову або продажу було вилучено 306 кг червонокнижної осетрової риби, тоді як реальні обсяги нелегального вилову осетрових у рази більші. З метою мінімізації браконьєрського вилову та реалізації нелегальної риби Держрибгентство працює над створенням системи простежуваності виловів і впровадженням сертифікату походження водних біоресурсів. Адже система простежуваності виловів – важлива складова в боротьбі з незаконним, непідзвітним та нерегульованим рибальством.

Усвідомлюючи важливість збереження осетрових, Держрибгентство також підтримує зусилля WWF в Україні, спрямовані на протидію незаконній торгівлі об'єктами CITES. Нагальним є інформування громадян та суб'єктів господарювання, які мають намір здійснювати господарську діяльність, пов'язану з комерційним вирощуванням і торгівлею осетровими видами риб та продукцією з них, про значущість та цінність осетрових, про особливості рибогосподарської роботи та відповідальність за правопорушення в цій галузі.

Держрибгентство сподівається, що визначник CITES ознайомить громадськість із червонокнижними представниками іхтіофауни України, допоможе краще орієнтуватись у видовому складі осетрових, що дасть змогу зберегти та в подальшому примножити запаси цінних видів риб в українських водоймах.

Я.С. Белов, голова ДАРГ України

Звернення WWF в Україні

Переклад та адаптація цього визначника осетрових фауни України здійснені в межах діяльності WWF зі збереження рідкісних видів. Осетрові – одні з найдавніших риб у світі. Вони існують понад 250 мільйонів років і пережили динозаврів, не зазнавши особливих змін, проте можуть не вижити поряд із людиною. Згідно з даними Міжнародного союзу охорони природи, сьогодні осетроподібні є найбільш уразливою родиною в Червоному списку й перебувають на межі зникнення.

Зараз у північній півкулі мешкають 27 видів осетрових риб. У Дунаї зустрічаються шість видів, серед яких Осетер російський та Осетер європейський, Севрюга звичайна, Стерлядь прісноводна, Білуга звичайна та Осетер шип. П'ять із шести видів на сьогодні внесені до списку видів, що перебувають під загрозою зникнення. В старовину гігантські білуги мігрували Дунаєм аж до німецьких земель і були засобом виживання багатьох рибальських громад. Але це в минулому.

В Україні представники осетрових зустрічаються не лише в Дунаї, а й у інших великих ріках. Наприклад, у Дністрі, у верхів'ї Дніпра ще збереглися життєздатні популяції стерляді, а в північно-західному Причорномор'ї та в Азовському морі досі можна побачити залишки популяцій севрюги, білуги й російського осетра.

Головною загрозою для всіх осетрових риб є браконьєрський вилов, здебільшого заради отримання їхньої чорної ікри. Але не меншою проблемою для них є також втрата нерестовищ і інших оселищ. Так, греблі перекрили маршрути міграції осетрових, яким потрібно йти вверх за течією на нерест. Обвалування й осушення 80% колишніх заплав Дунаю призвели до знищення важливих нерестовищ і місць нагулу молоді. Оскільки осетрові не розмножуються щорічно й живуть досить довго – до 100 років, – вони особливо уразливі до цих загроз. І навіть за ідеальних умов їм потрібно багато років, щоб відновитися.

Тому зараз необхідно забезпечити припинення нелегального вилову осетрових і торгівлі ними, а також зайнятися відновленням їхніх оселищ та збереженням генетичних банків місцевих популяцій, щоб ці унікальні створіння вижили.

Цей визначник є зручним інструментом для польової ідентифікації осетрових видів риб.
Попередні знання про осетрів не потрібні.

Які види представлені у визначникові?

У визначнику представлено шість видів родини осетрових. Ілюстрації унаочнюють загальний вид збоку, зі спини та з черева передньої частини особини та морфологічні варіації деяких видів. Проілюстровано вид дорослої особини певного виду (наприклад, Білуги звичайної (*Huso huso*)).

Ключ, представлений у визначнику, не використовують для визначення гібридів та молодняка. Ідентифікацію гібридів і молодих особин має здійснювати лише експерт.

Сьогодні ймовірність зустрічі осетра шипа у водах України надзвичайно мала. Поодинокі неперевірені випадки знахідок шипа в Дунаї фіксувалися понад 10 років тому. Європейського (атлантичного) осетра можна вважати повністю зниклим в українських водах. Достовірних відомостей про його знахідки не було вже понад 70 років. Імовірність зустрічі інших чотирьох видів осетрових (стерляді, севрюги, білуги, російського осетра) порівняно з першими двома видами значно вища.

На **сторінках ключа в зеленому розділі** визначника представлені ілюстрації, що зображають морфологічні характеристики, за якими розрізняють види. Ви починаєте процес визначення, порівнюючи морфологічні ознаки вашого екземпляра з показниками, приведеними на цих сторінках. Далі вас буде скеровано на описові сторінки в синьому розділі, де ви знайдете зображення видів та додаткову інформацію, яка допоможе завершити процес ідентифікації.

Синій розділ містить зображення шести видів осетрових, що трапляються в українських водоймах. Цей розділ допоможе вдосконалити ваші навички з ідентифікації. Дуже важливо звертати увагу на дрібні деталі, щоб відрізнити один вид від іншого. Попрактикувавшись, ви зможете без особливих зусиль визначати практично всі види.

Визначник може використовувати будь-яка посадова особа – від початківця до експерта. Рівень складності зростає від синього розділу до оранжевого.

В оранжевому розділі представлено зведену таблицю характеристик кожного виду. Може статися, що ви не зможете ідентифікувати екземпляр. У такому разі визначення повинен здійснювати фахівець, який спеціалізується на іхтіології (галузь науки, що вивчає риб) і якого органи CITES визнали експертом у вашій країні.

Перш ніж розпочати роботу з визначником, обов'язково ознайомтеся зі вступом у фіолетовому розділі, який описує процес ідентифікації. Тоді ви будете готові до цього виклику. Ми впевнені, що у визначенні виду осетрових ви досягнете блискучих успіхів!

Конвенція про міжнародну торгівлю видами дикої фауни та флори, що перебувають під загрозою зникнення (CITES) – це міжнародна угода, підписана 183-ма країнами (зокрема Україною), що регулює торгівлю видами рослин та тварин, їхніми частинами та похідними (дериватами). Назви цих видів з'являються в Контрольному списку, який оновлюють кожних два роки після засідання сторін Конвенції. У списку представлено назви видів CITES та вказано, чи є вони в Додатках I, II або III. Усі види осетрових (ряд *Acipenseriforms*) внесено до Додатків CITES з квітня 1998 року, і більшість видів внесено до Додатку II.

Види з **Додатку I** є рідкісними або такими, що перебувають під загрозою зникнення. Торгівля цими видами, насамперед із комерційною метою, заборонена. Тому види з Додатку I повинні супроводжуватися дозволом CITES на експорт, виданим країною-експортером, і дозволом CITES на імпорт, виданим країною-імпортером.

Види з **Додатку II** не є рідкісними і не перебувають під загрозою зникнення на сьогодні, але можуть такими стати, якщо не регулювати торгівлю ними. Види з Додатку II повинні супроводжуватися відповідним дозволом на експорт CITES, виданим країною-експортером.

Види з **Додатку III** не перебувають під загрозою зникнення, але підлягають спеціальному контролю в країні-підписанті (як зазначено в дужках поряд із номером додатку). Види з Додатку III повинні супроводжуватися відповідним дозволом на експорт CITES, виданим країною-експортером, якщо торгівлю здійснюють із країною-підписантом, або сертифікатом походження чи сертифікатом реекспорту, якщо торгівлю здійснюють не з країною-підписантом, як того вимагає Конвенція.

ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ ПРО ОСЕТРОВИХ

Інтерес до осетрових зумовлений здебільшого цінністю їхньої чорної ікри. Після мінімальної обробки ікру перетворюють на харчову чорну ікру.

В останні роки світові популяції осетрових зменшилися на 70%. Це зменшення пояснюється передусім забрудненням водойм, невибірковим виловом риби (або виловом особин непромислових розмірів), надмірним виловом та втратою і деградацією оселищ, спричинених будівництвом гребель на річках.

БІОЛОГІЯ

Осетри є однією з найдавніших груп хребетних. Їх часто називають «живими реліктами», оскільки, як і акули, вони мають хрящовий скелет. У них відносно пласке тіло і замість лусочок – ряди щитків, або кісткових пластин, на спині та по боках.

Осетри досягають статеві зрілості у віці від 6 до 25 років. Самки нерестяться не щороку, що робить цей вид уразливим до надмірного вилову.

Маса ікри осетра може становити понад 30% від загальної ваги самки. У Білуги звичайної (*Huso huso*), однієї з найбільших осетрових, ікра може важити 20–25% маси тіла. У кожного виду ікра має схожий колір, проте його відтінки в різних самок можуть відрізнятися.

Осетрових поділяють на дві групи. Одні проводять усе своє життя в прісній воді. Інші народжуються в прісноводних водоймах, мігрують у солоні протягом кількох років і статевозрілими повертаються до прісноводних оселищ для нересту. Ця група риб називається *анадромною*.

Осетрові повертаються на ті самі нерестовища (місця, де вони нерестяться) протягом усього свого життя. Рибалки знають про такі місця, що робить цю рибу ще більш уразливою до вилову.

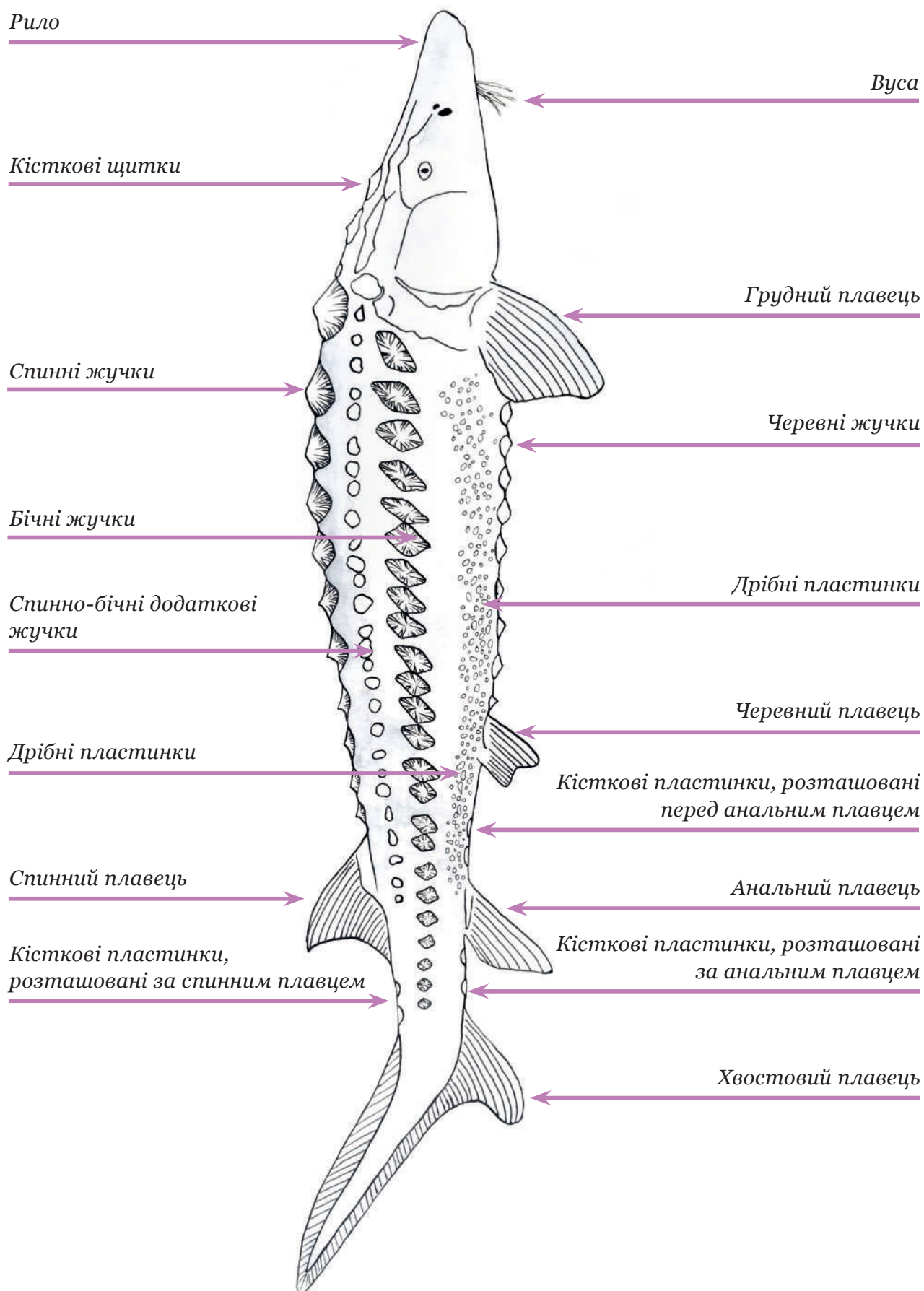
ГЕОГРАФІЯ

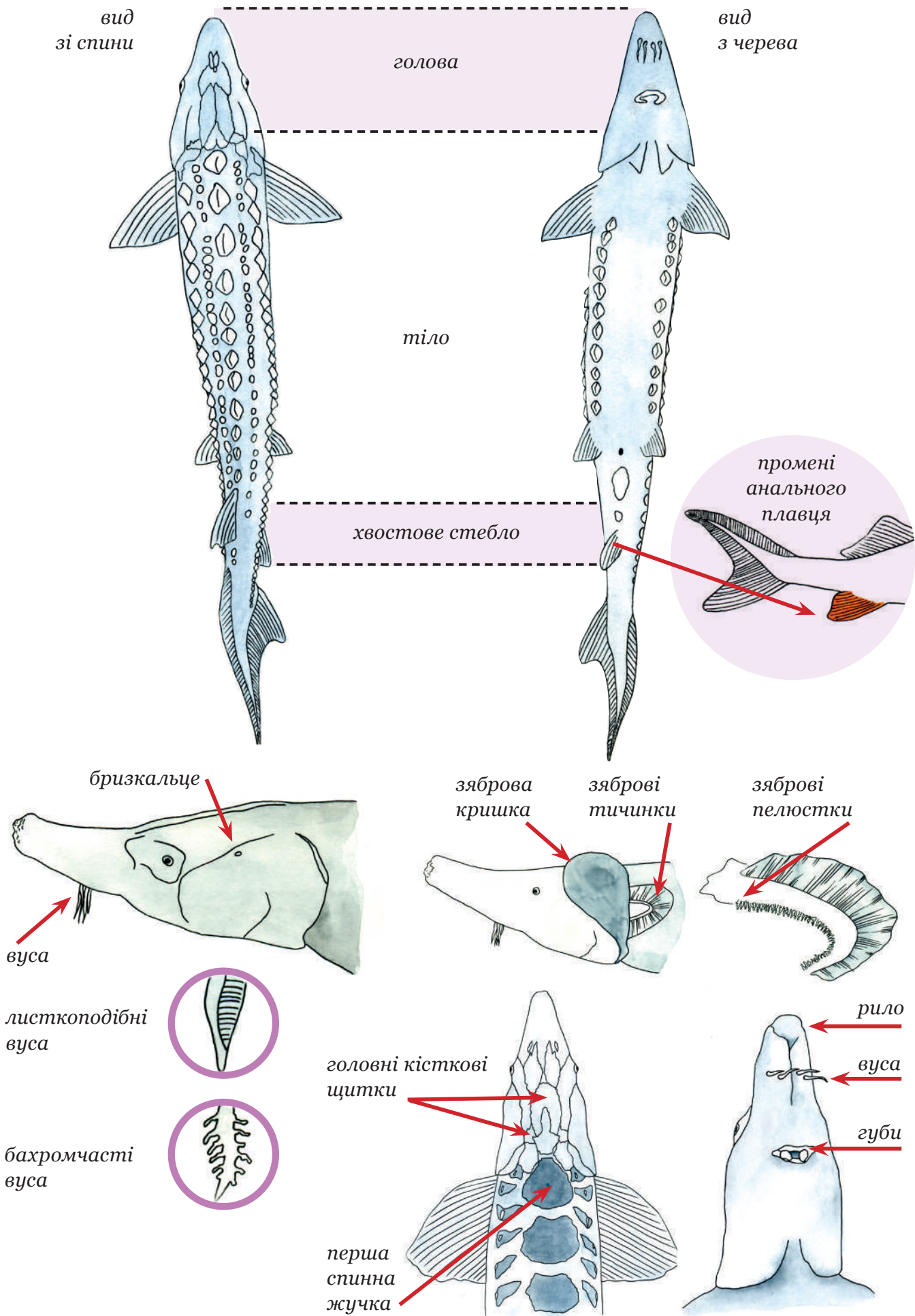
Осетрові поширені в холодних та помірних регіонах тільки північної півкулі – в Північній Америці, Європі та Азії.

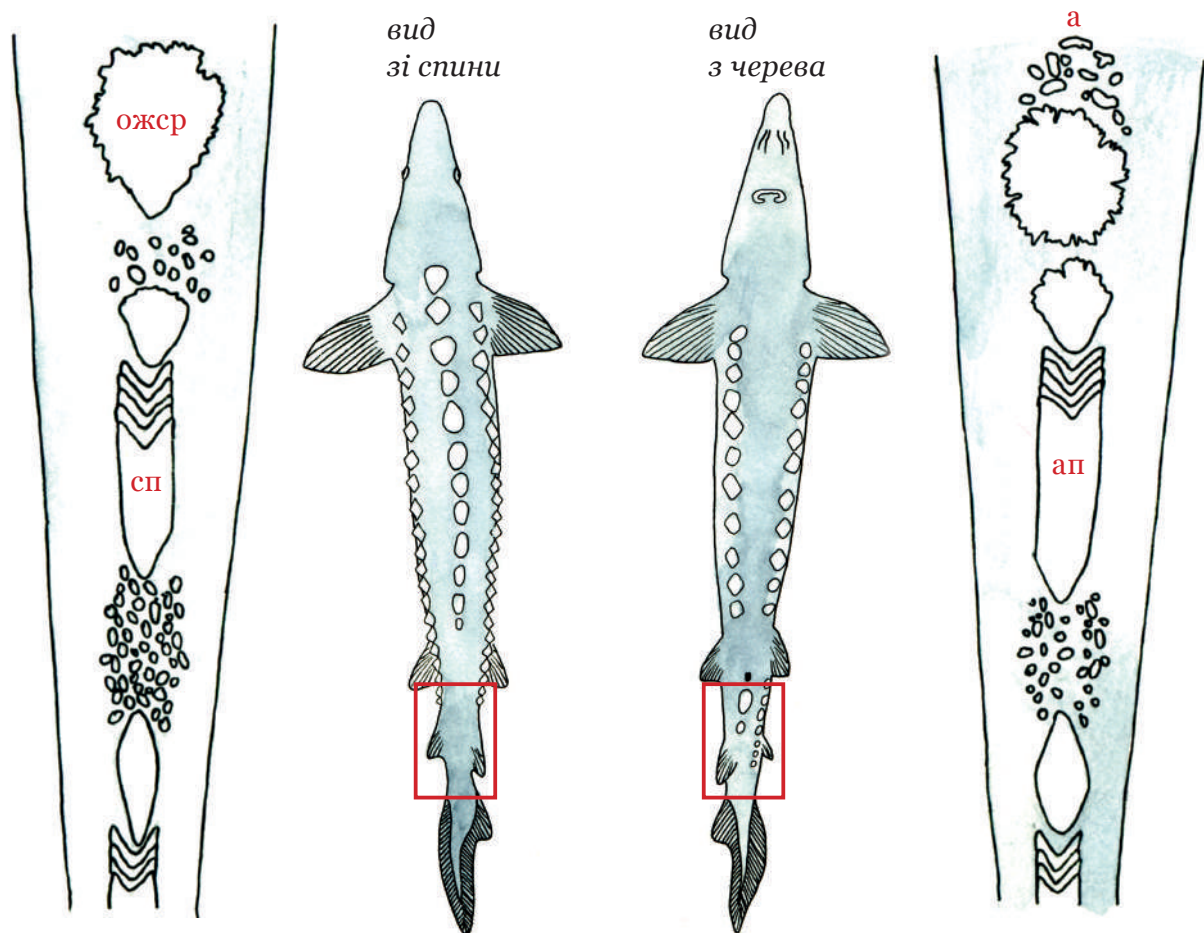
Північна Америка – деякі види мешкають у річках на східному та західному узбережжях Канади та США, а також у басейні річки Міссісіпі.

Європа – види осетрових трапляються у річках Європи, особливо в тих, які впадають у Атлантичний океан, Адріатичне та Балтійське моря. Найбільше потерпають від нелегальної торгівлі види з регіону Чорного, Азовського та Каспійського морів.

Азія – осетрові мешкають у басейнах річок, що впадають в Охотське, Берингове, Карське моря і не тільки.

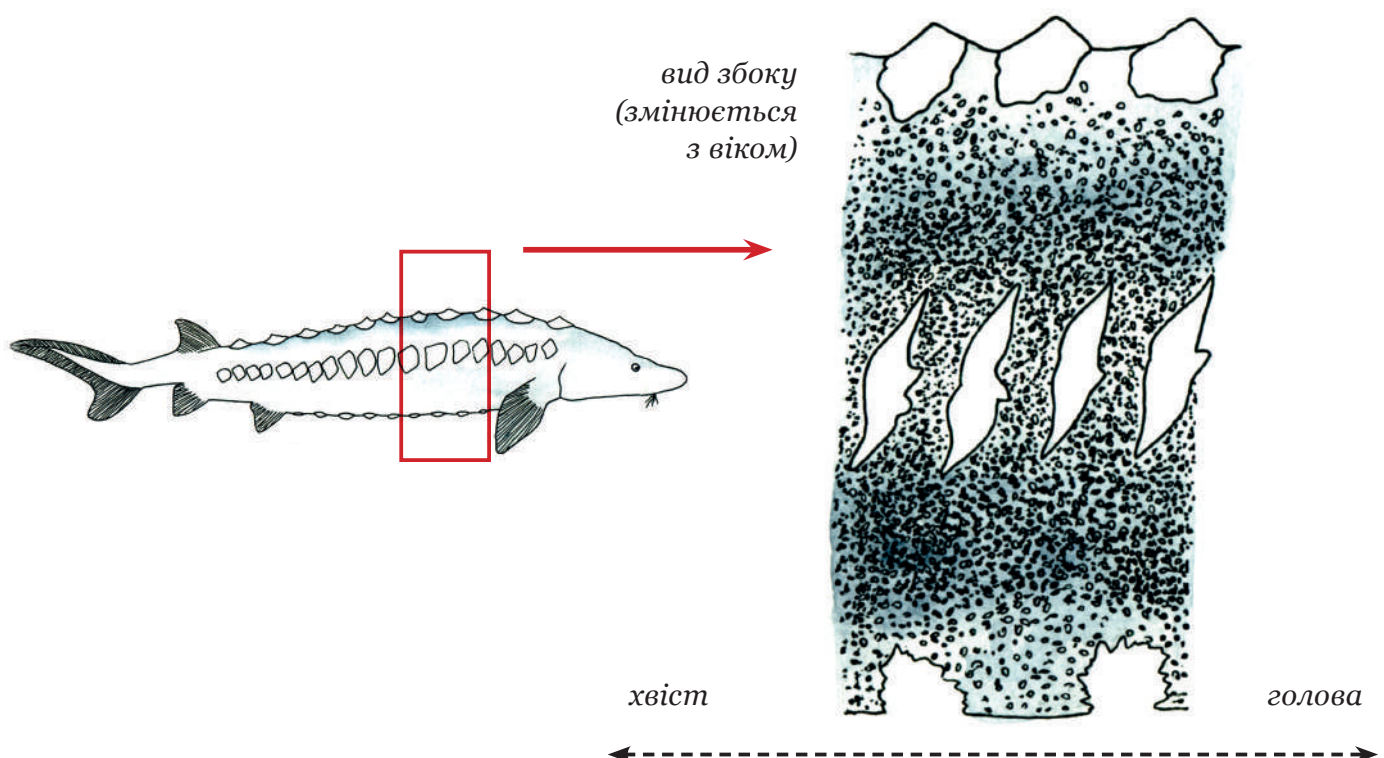

сп – спинний плавець

ожер – остання жучка спинного ряду

а – анус

ап – анальний плавець

Дотримуючись процедури, яка викладена в ключі (Зелений розділ), ви зможете визначити найбільш імовірний вид. Використовуючи ілюстрації та інформацію, представлені на сторінках Синього розділу, ви зможете уточнити ідентифікацію. Для перевірки в складних випадках використовуйте зведену таблицю з Оранжевого розділу.

Морфологічні особливості осетрових варіюють від особини до особини, а також змінюються з віком. Наприклад, форми рила та жучок у різних особин можуть відрізнятися. У молодих особин жучки чітко виражені, але з віком вони згладжуються; а в деяких видів, таких як Білуга звичайна (*Huso huso*) та Осетер шип (*Acipenser nudiiventris*), частина жучок може навіть повністю зникнути.

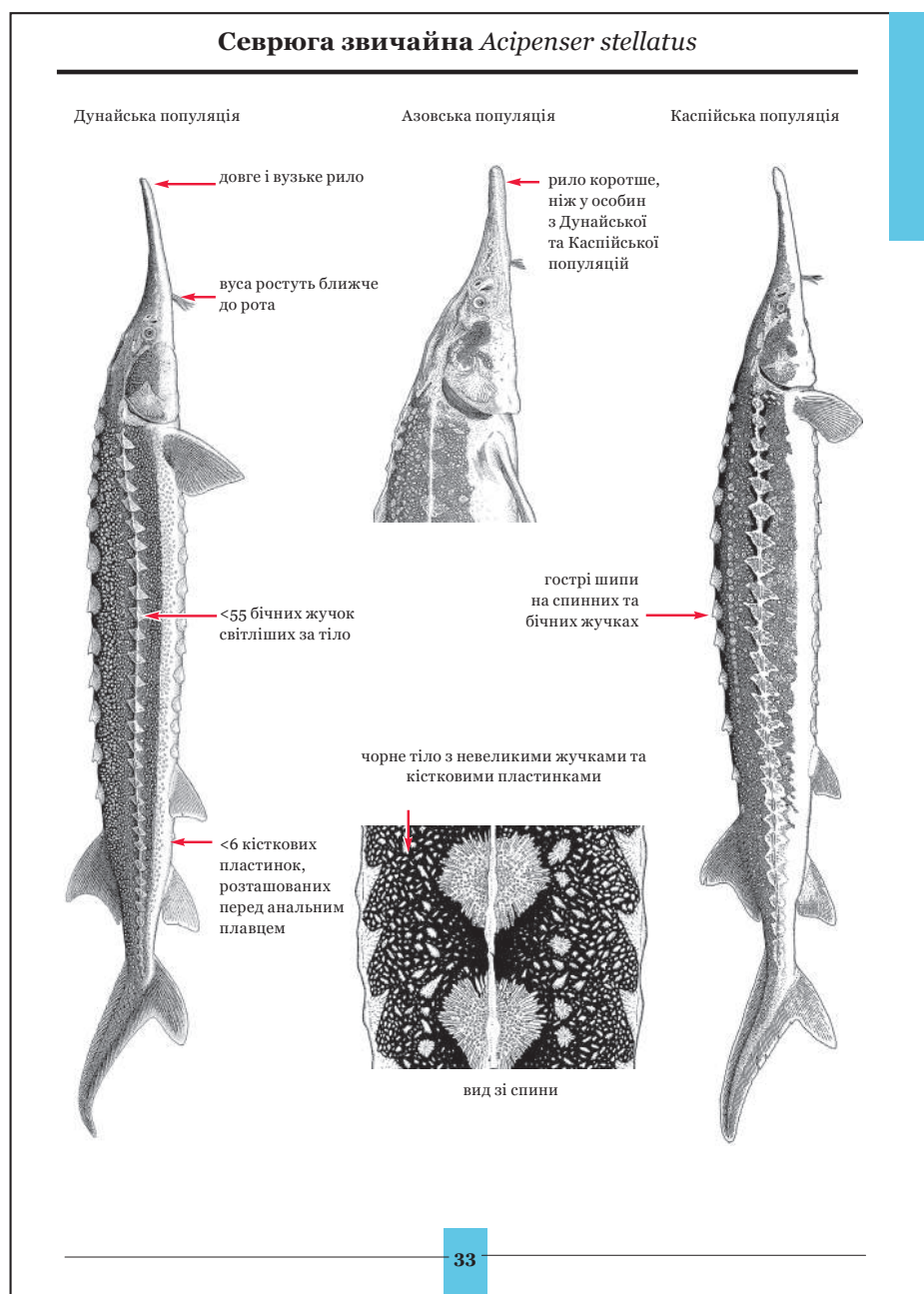
На описових сторінках наведено ряд важливих ознак. Якщо після використання ключа у вас залишилися сумніви щодо ідентифікації, не соромтеся звертатися до експерта.

Перший крок полягає в ознайомленні з морфологічними ознаками, які будуть використані в ключі для ідентифікації. Зображення цих ознак та визначення використаних термінів містяться на сторінках ключа **10-12**.

Коли ви ознайомитеся з термінами, можете починати процес визначення в такому порядку: використовуйте ключ на сторінці **15** і працюйте далі до сторінки **17** включно. Ключ є покроковим та дихотомічним; це означає, що він завжди пропонує користувачеві два варіанти вибору.

Розгляньмо процес визначення на прикладі Севрюги звичайної (див. стор. 33).

У **тезі №1** ми звертаємо увагу на форму вусиків у перетині, форму рота та те, як він відкривається. Рот у нашого екземпляра маленький і поперечний, відкривається донизу. Його вуса в перерізі круглі. Тому ми можемо стверджувати, що він належить до роду *Acipenser*, отже, ми переходимо до **тези №3** на сторінці **16**, щоб визначити вид.

ПРИКЛАД ПРОЦЕСУ ВИЗНАЧЕННЯ

У **тезі №3** ми повинні подивитися на висоту тіла особини. Чи є висота тіла найбільшою на рівні першої спинної жучки, чи ця точка розташована далі, вздовж тіла? Чи є перша спинна жучка найбільшою? Дивлячись на наш екземпляр у профіль, ми бачимо, що найбільшу висоту тіло має не на рівні першої спинної жучки, а позаду неї, а також що перша спинна жучка не є найбільшою. Ми переходимо до **тези №4** на сторінці **16**.

Чи є в нашого екземпляра кісткові пластини, розташовані за спинним плавцем, кісткові пластини, розташовані за анальним плавцем, чи обидва види? Ми бачимо, що він не має таких кісткових пластин ані між хвостовим та спинним плавцями, ані між хвостовим та анальним плавцями. Ми переходимо до **тези №6** на сторінці **17**.

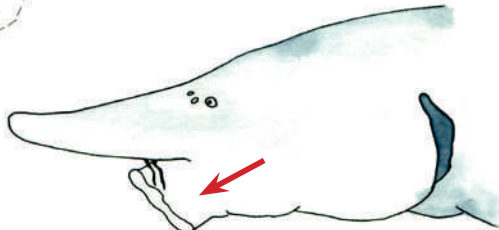
На цьому етапі ми повинні визначити кількість бокових жучок та наявність виступів під рилом нашого екземпляра. Ми нараховуємо менше 55 бічних жучок і помічаємо, що виступи відсутні.

Отже, ми встановили, що наш зразок є, ймовірно, Севрюгою звичайною (*Acipenser stellatus*). Наступним кроком буде перехід до сторінки з описом (стор. **33**), щоб підтвердити наше визначення.

Зверніть увагу: цей визначник охоплює тільки шість видів осетрових фауни України! Для ідентифікації немісцевих видів зверніться до повної версії визначника CITES.

Теза № 1

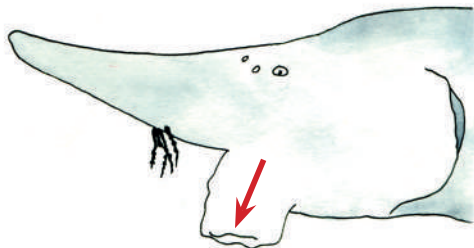
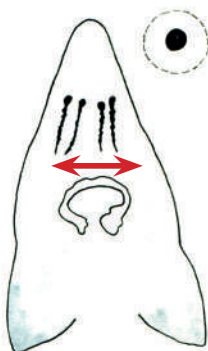
Звертаємо увагу на форму вусиків у перетині, форму рота та те, як він відкривається.

великий, у формі півмісяця рот; відкривається вперед; вусики сплюснені

рід БІЛУГА (*Huso Spp.*)

➔ Переходимо до **ТЕЗИ №2**

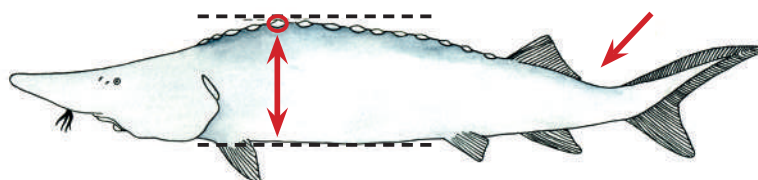
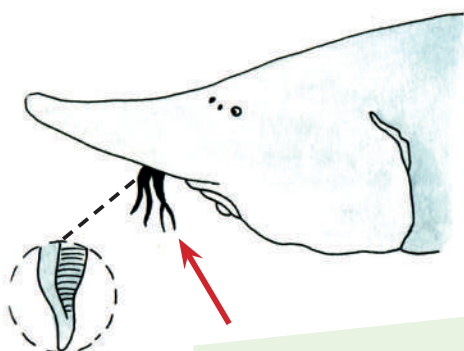
маленький, горизонтальний рот; відкривається донизу, вусики округлі

рід ОСЕТЕР (*Acipenser Spp.*)

➔ Переходимо до **ТЕЗИ №3**

Теза № 2

Визначаємо вид роду БІЛУГА. Звертаємо увагу на форму вусиків, форму тіла та наявність за спинним плавцем кісткових пластин.

вусики листкоподібні; найвища точка тіла не збігається з першою жучкою спинного ряду, яка не є найбільшою; за спинним плавцем кісткові пластини відсутні

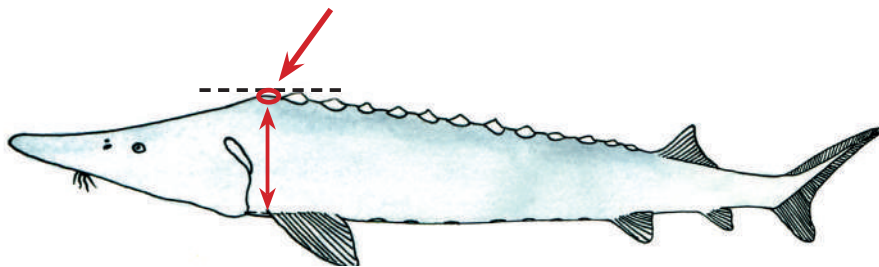
Білуга звичайна (*Huso huso*)

Для підтвердження перейдіть на стор. 19

Якщо якась із ознак не збігається, поверніться до ТЕЗИ №1

Теза № 3

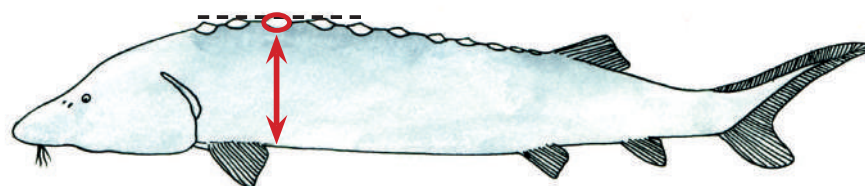
Визначаємо вид роду ОСЕТЕР.
Звертаємо увагу на найвищу точку тіла.

найвища точка тіла збігається з першою й найбільшою спинною жучкою

Осетер шип (Acipenser nudiiventris)

Для підтвердження перейдіть на стор. 22-23

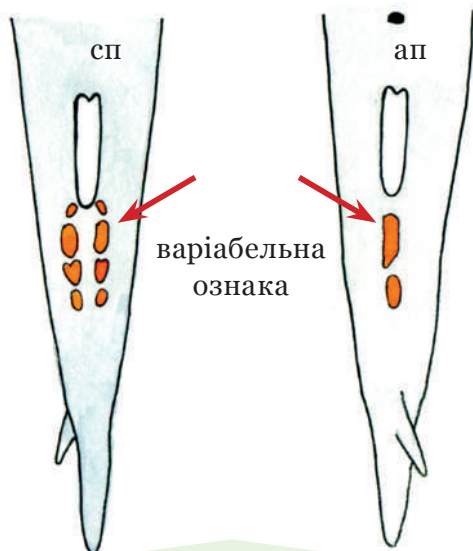
найвища точка тіла не збігається з першою й найбільшою спинною жучкою

➡ Переходимо до **ТЕЗИ №4**

Якщо якась із ознак не збігається, поверніться до ТЕЗИ №1

Теза № 4

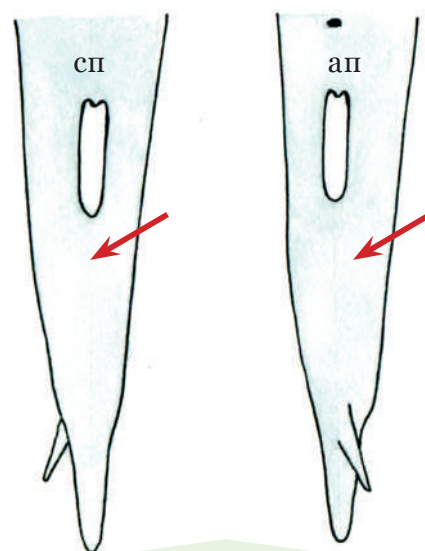
Звертаємо увагу на постспинні та постанальні кісткові пластини.

варіабельна ознака

постспинні та постанальні кісткові пластини наявні

➡ Переходимо до **ТЕЗИ №5**

постспинні та постанальні кісткові пластини відсутні

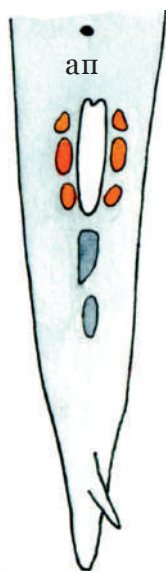
➡ Переходимо до **ТЕЗИ №6**

Якщо якась із ознак не збігається, поверніться до ТЕЗИ № 3

Теза № 5

Звертаємо увагу на кісткові пластини по обидва боки від основи анального плавця.

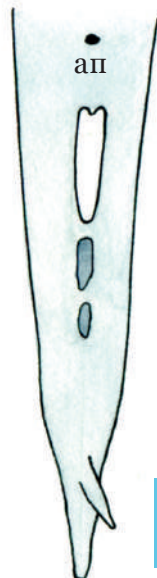
кісткові пластини наявні по обидва боки від основи анального плавця

Осетер європейський
(*Acipenser sturio*)

Для підтвердження перейдіть на стор. 28-29

кісткові пластини по обидва боки від анального плавця відсутні

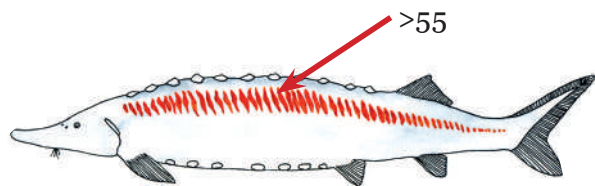
Осетер російський
(*Acipenser gueldenstaedtii*)

Для підтвердження перейдіть на стор. 30-32

Якщо якась із ознак не збігається, поверніться до ТЕЗИ №4

Теза № 6

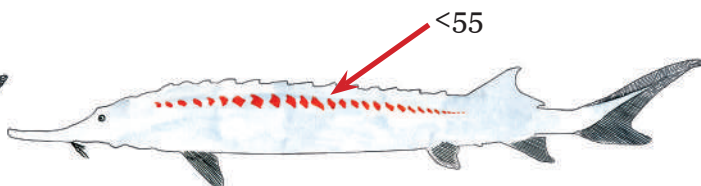
Звертаємо увагу на кількість бокових жучок та наявність виступів під рилом.

понад 55 бічних жучок;
2-4 виступи під рилом

Стерлядь прісноводна
(*Acipenser ruthenus*)

Для підтвердження перейдіть на стор. 24-27

менш ніж 55 бічних жучок;
виступи відсутні

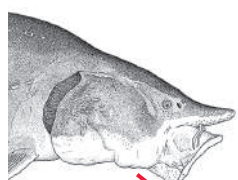
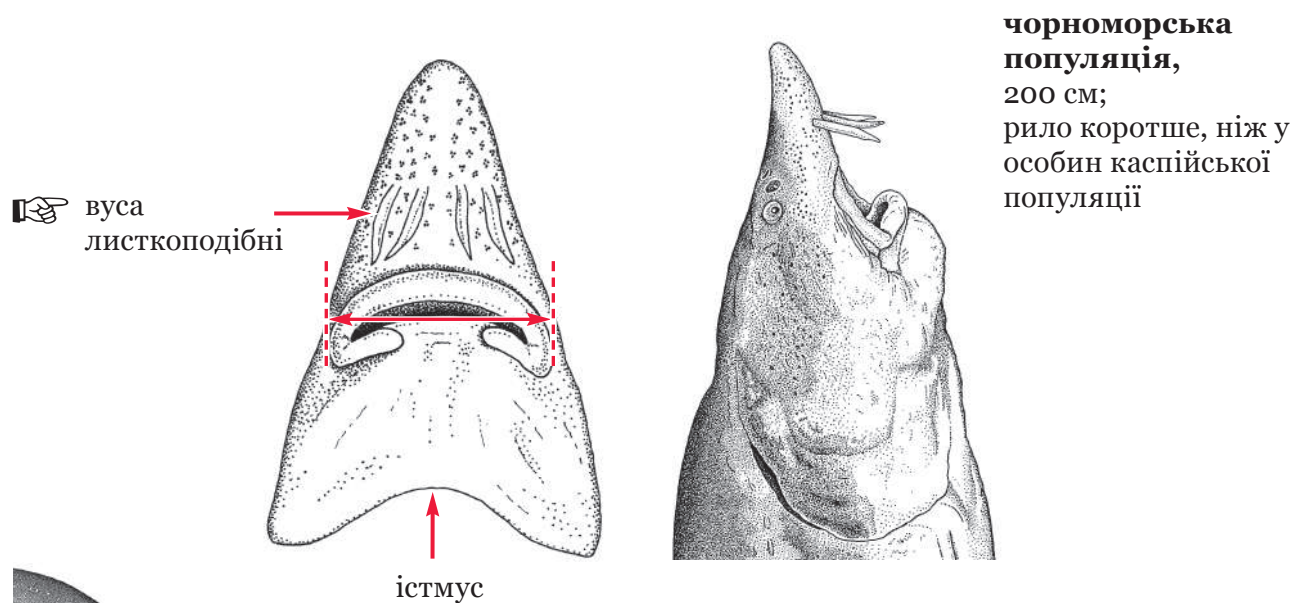
Севрюга звичайна
(*Acipenser stellatus*)

Для підтвердження перейдіть на стор. 33

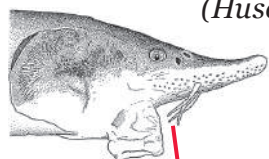
Якщо якась із ознак не збігається, поверніться до ТЕЗИ №5

[illegible]

Білуга звичайна (*Huso huso*)

Білуга
звичайна
(*Huso huso*)

Стерлядь
прісноводна
(*Acipenser
ruthenus*)

каспійська популяція, довше рило

особина
поповнення

молода особина,
23 см

чорне тіло;
жучки та
шкірні дрібні
пластинки
добре
виражені

Білуга звичайна (*Huso huso*)

доросла особина,
180 см,
каспійська популяція

особина поповнення,
120 см,
каспійська популяція

перша
спинна
жучка не
найбільша

не
найвища
точка

жучки
помітні

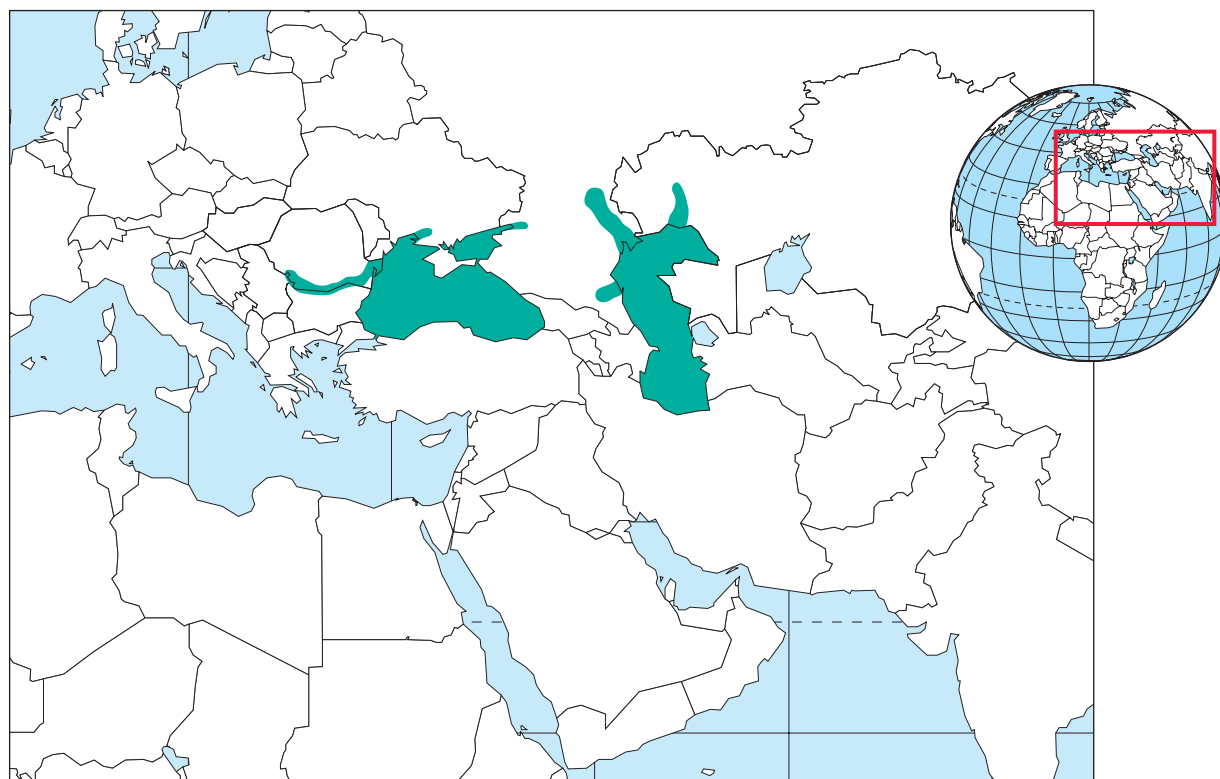
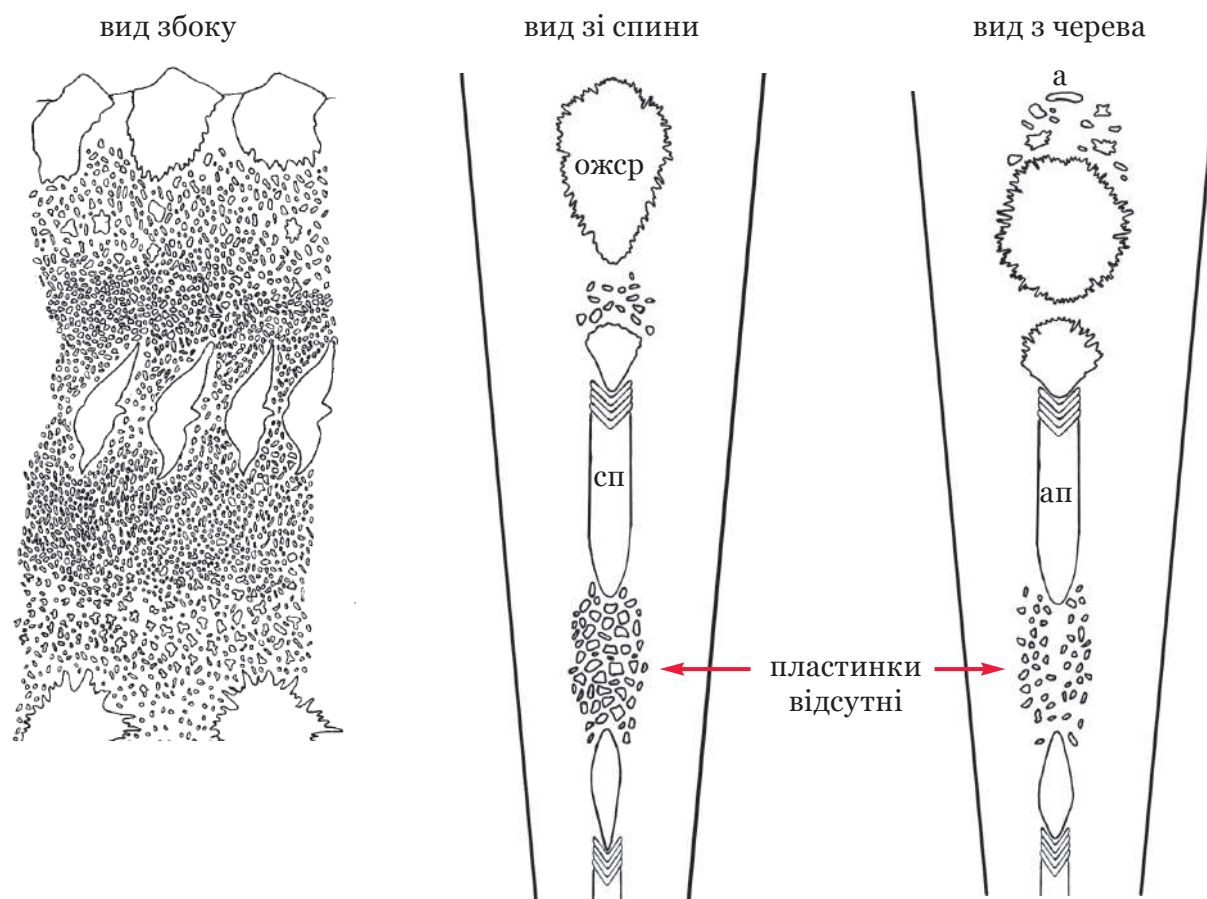
>60
променів

кісткові
пластинки
відсутні

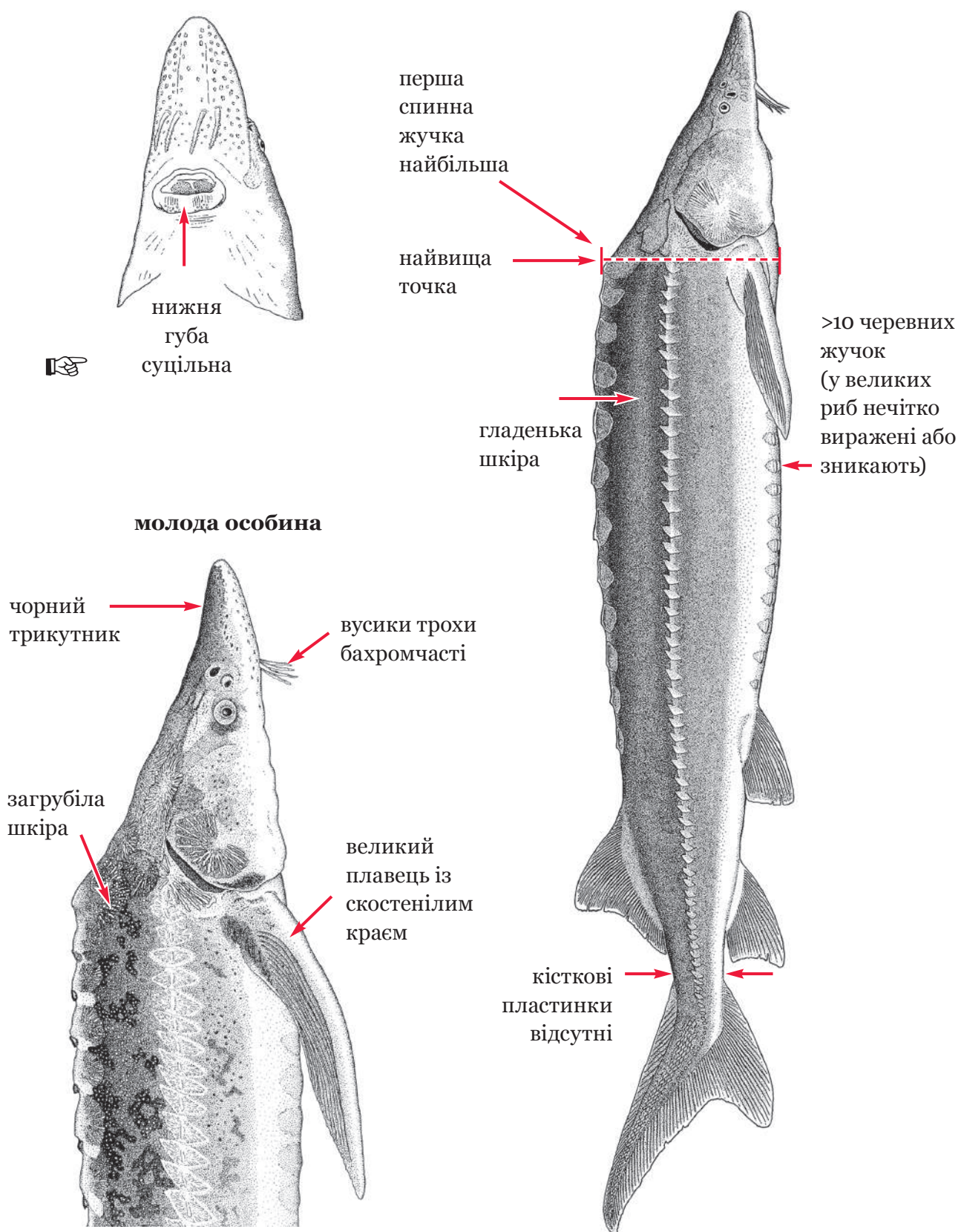
жучки
виражені
нечітко

великі
жучки

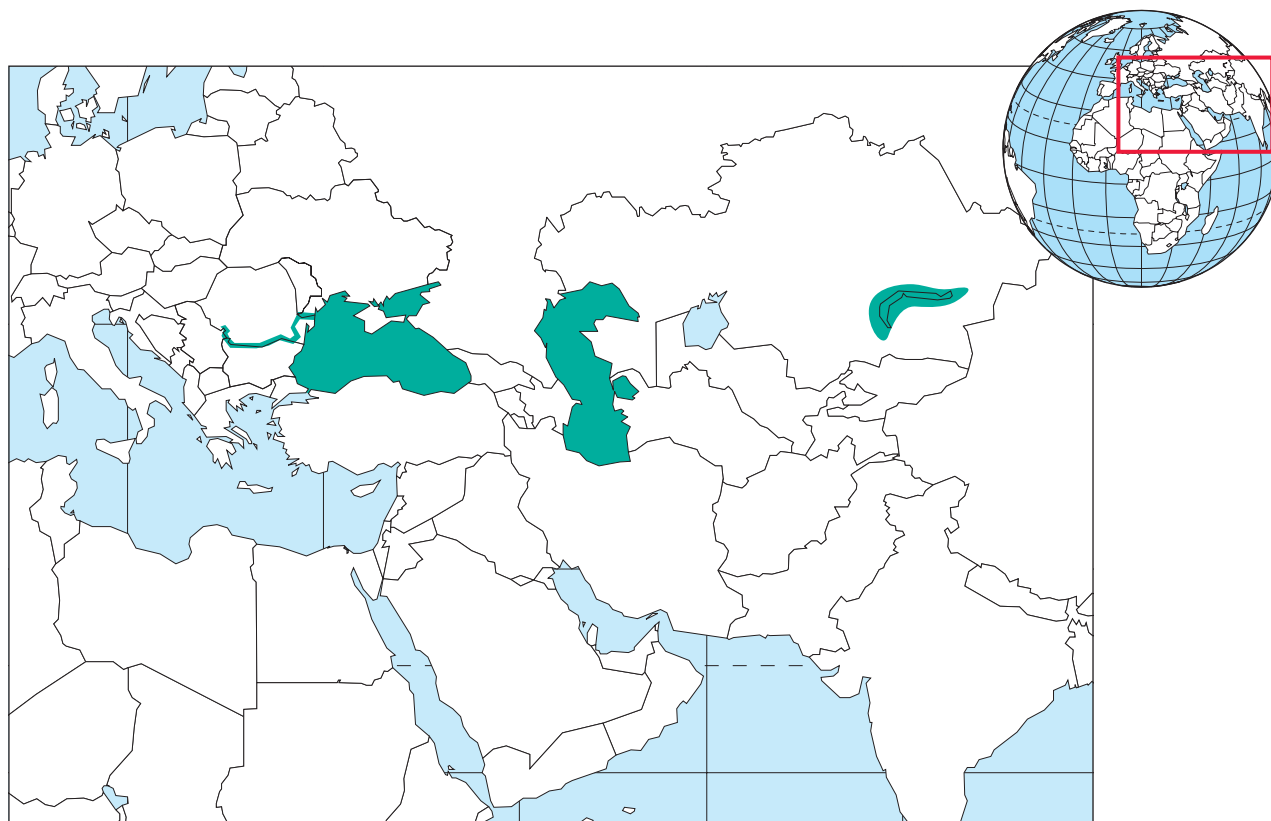
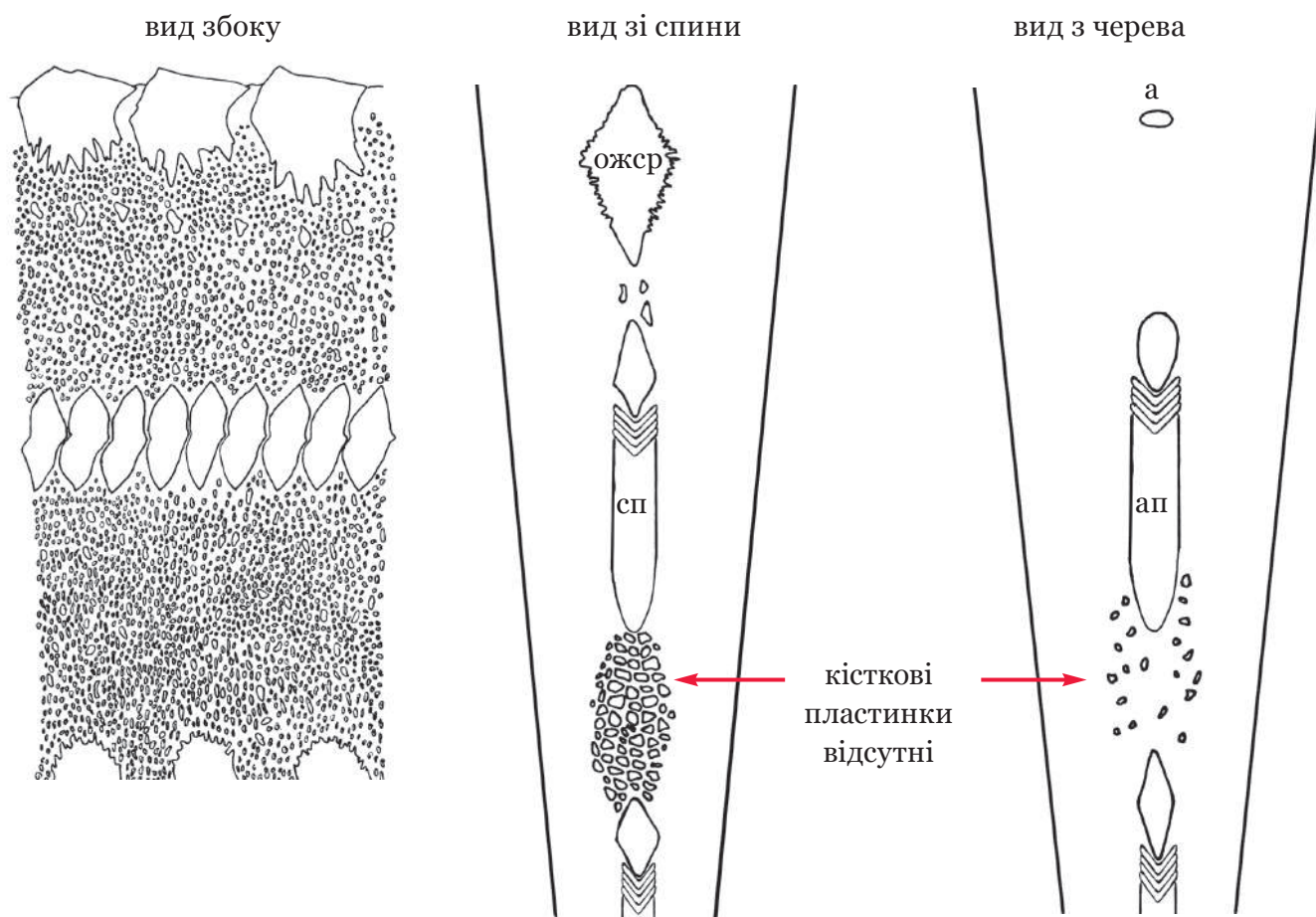
Білуґа звичайна (*Huso huso*)

Осетер шип (*Acipenser nudiiventris*)

Осетер шип (*Acipenser nudiiventris*)

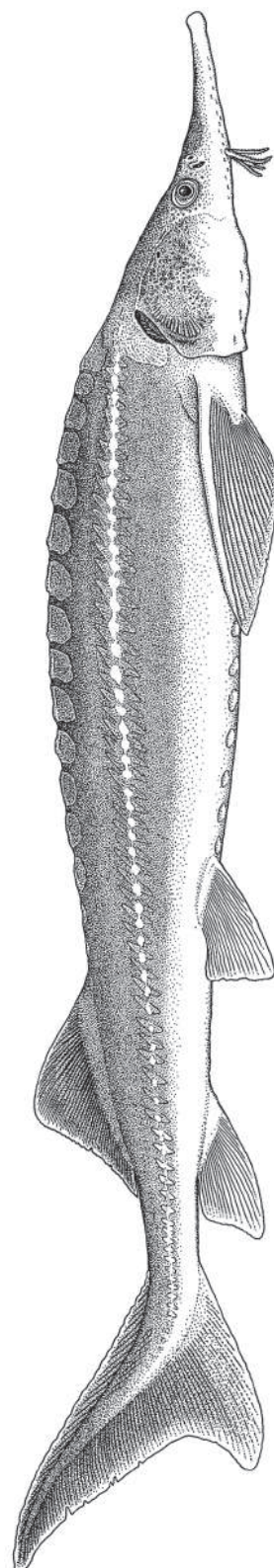
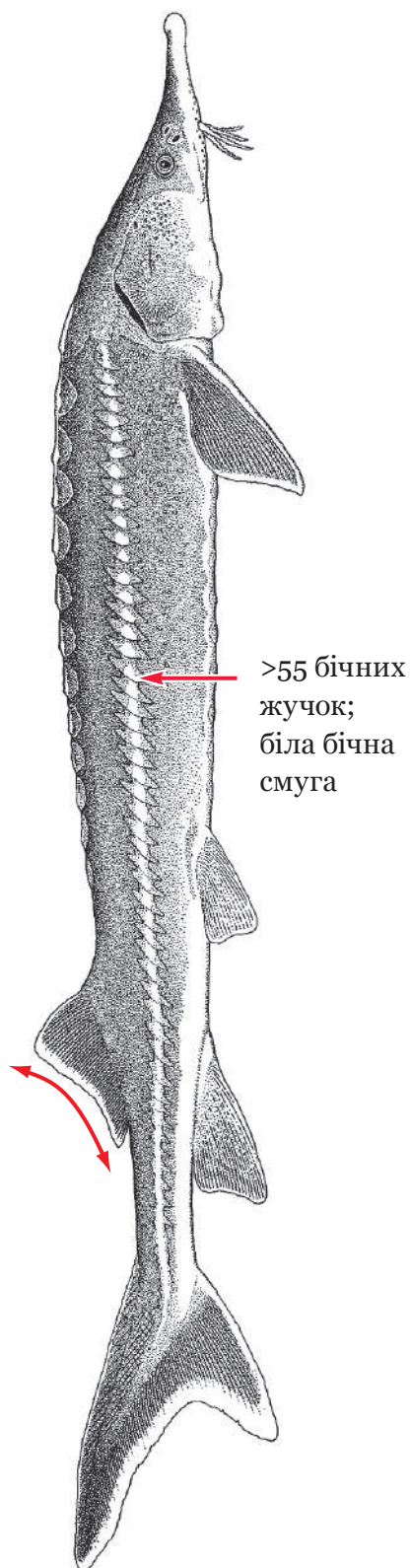

Стерлядь прісноводна (*Acipenser ruthenus*)

доросла особина,
38 см,
дунайська популяція

гігантська самка,
76 см,
дунайська популяція

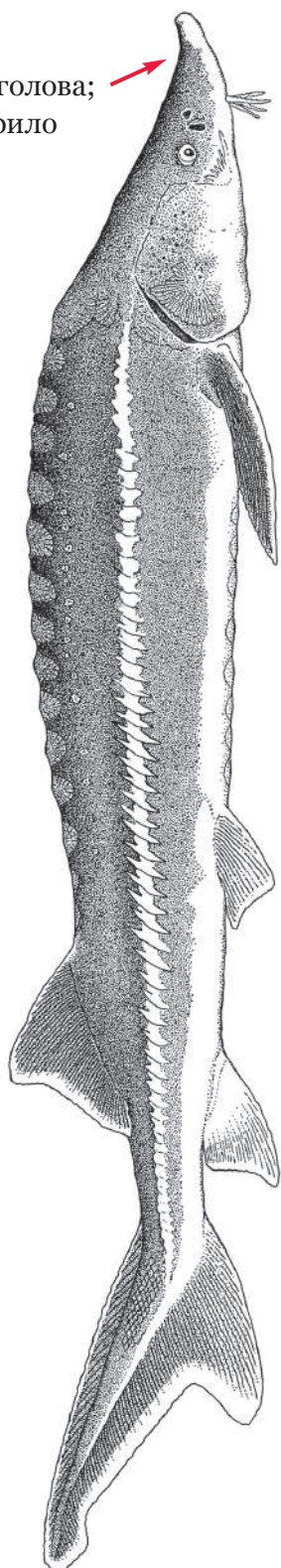
молова особина,
20 см,
дунайська популяція

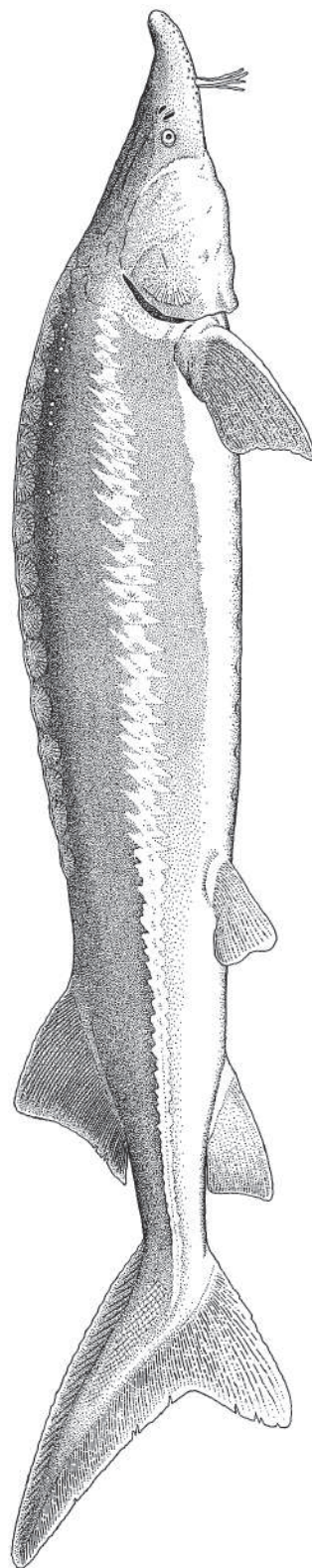
Стерлядь прісноводна (*Acipenser ruthenus*)

доросла особина,
55 см

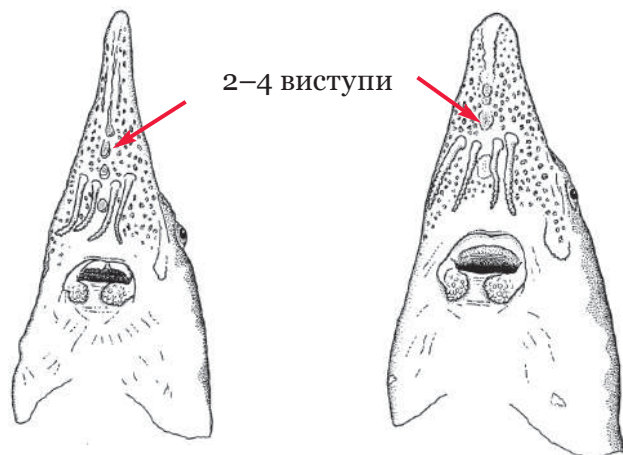
масивна голова;
коротке рило

гібрид Стерляді прісноводної
(*A. ruthenus*) та Білуги
звичайної (*Huso huso*), 100 см,
волзька популяція

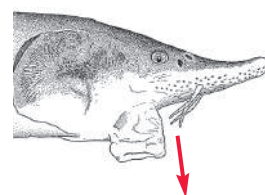
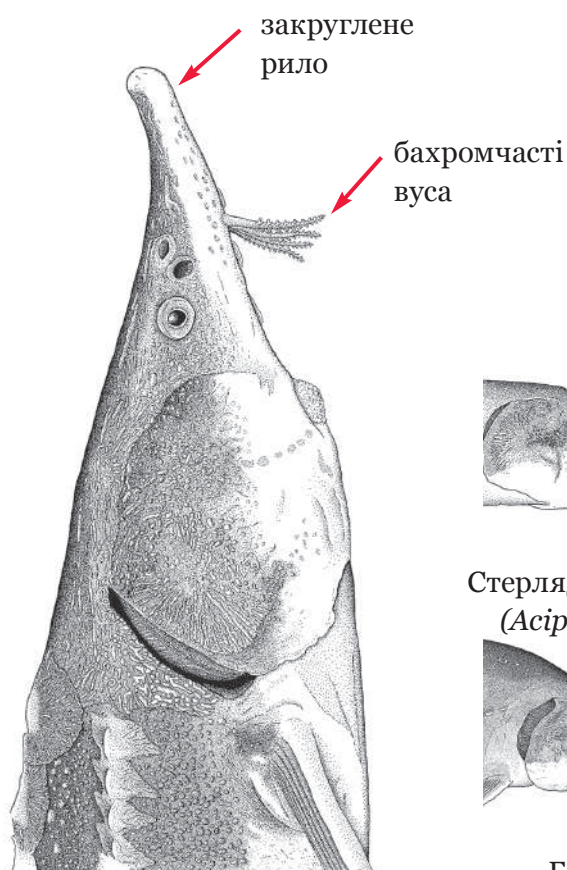
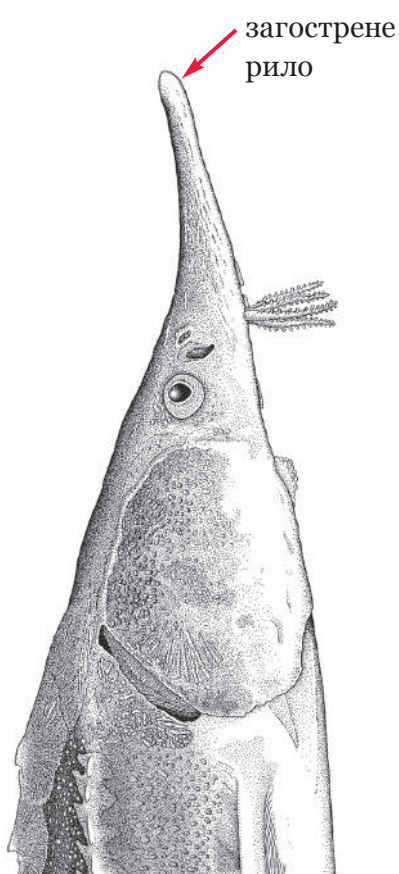

Стерлядь прісноводна (*Acipenser ruthenus*)

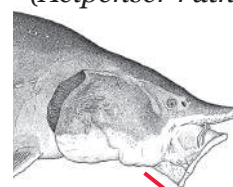

доросла особина
нормального розміру

доросла особина
великого розміру

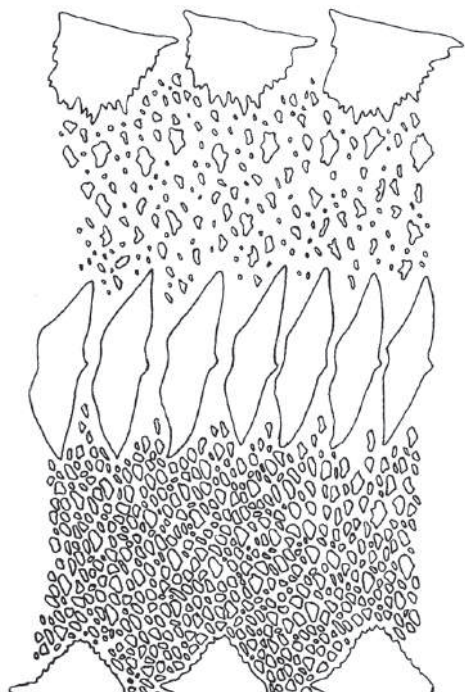
Стерлядь прісноводна
(*Acipenser ruthenus*)

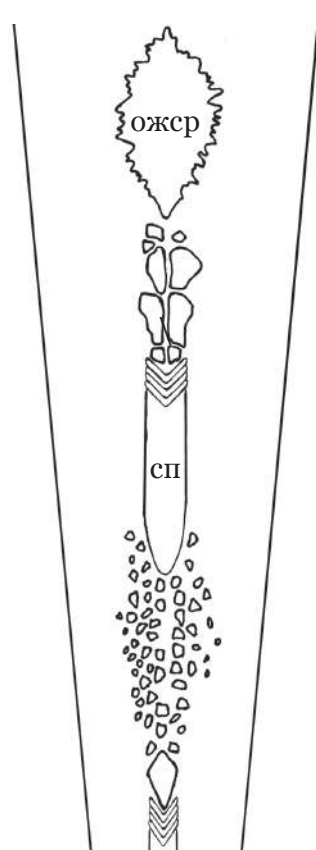
Білуга звичайна
(*Huso huso*)

Стерлядь прісноводна (*Acipenser ruthenus*)

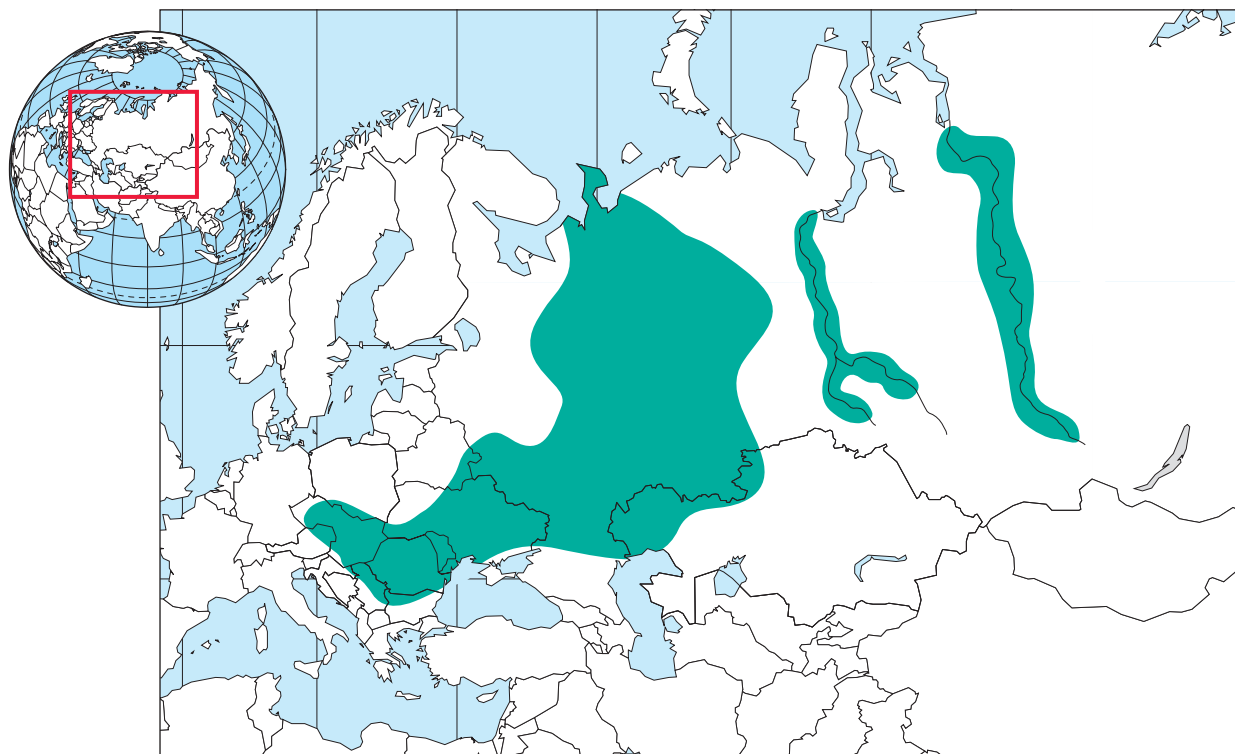
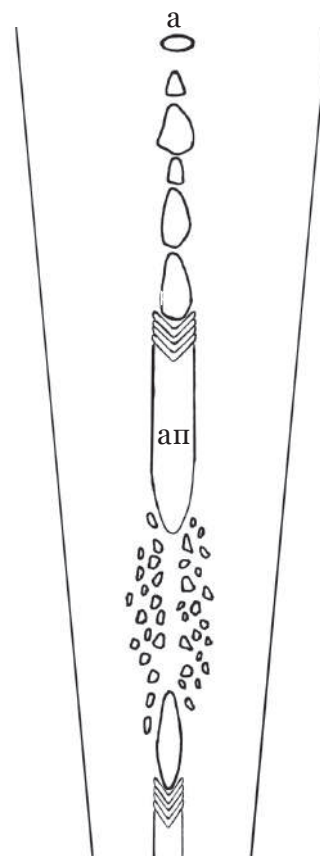
вид збоку

вид зі спини

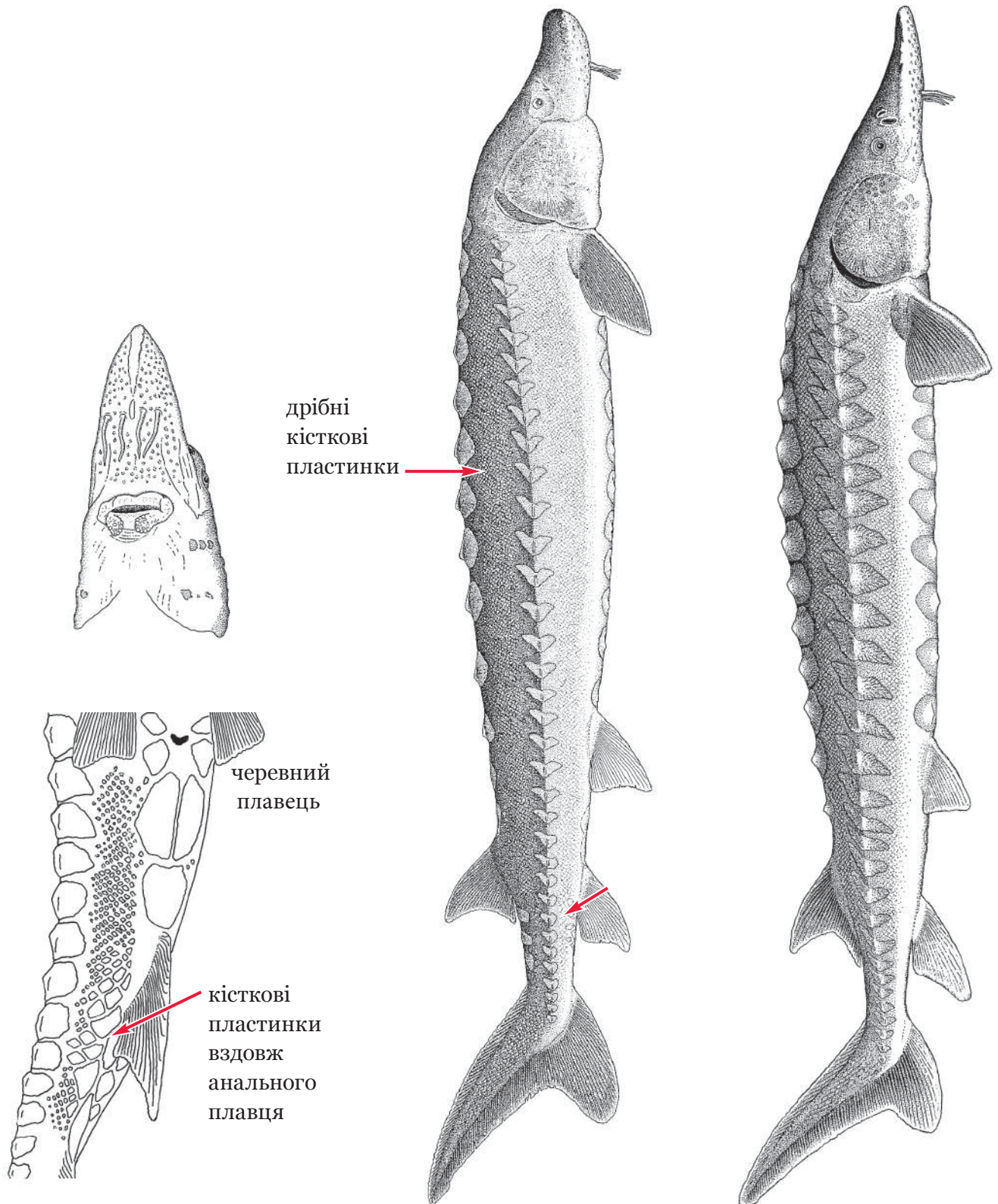
вид з черева

Осетер європейський (*Acipenser sturio*) (раніше – Осетер атлантичний)

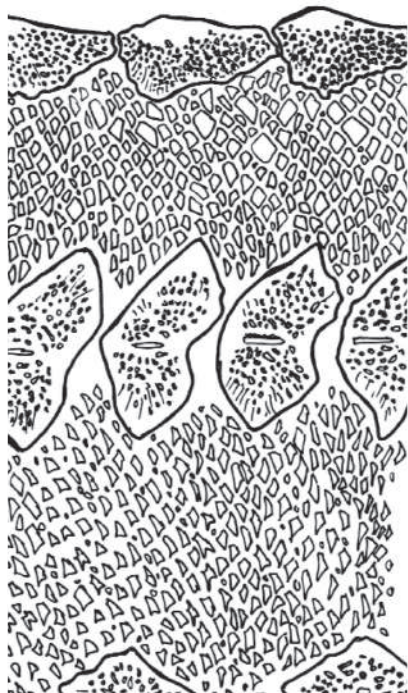
доросла
особина
великого
розміру, 300 см

молода
особина,
100 см

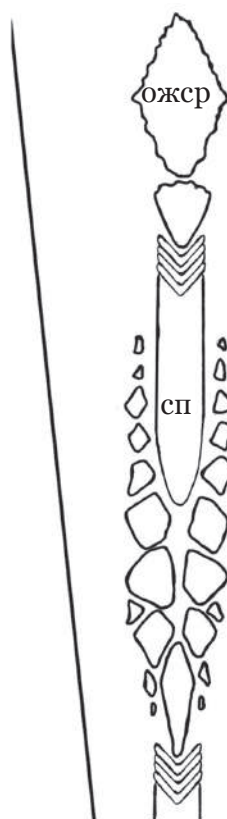

Осетер європейський (*Acipenser sturio*) (раніше – Осетер атлантичний)

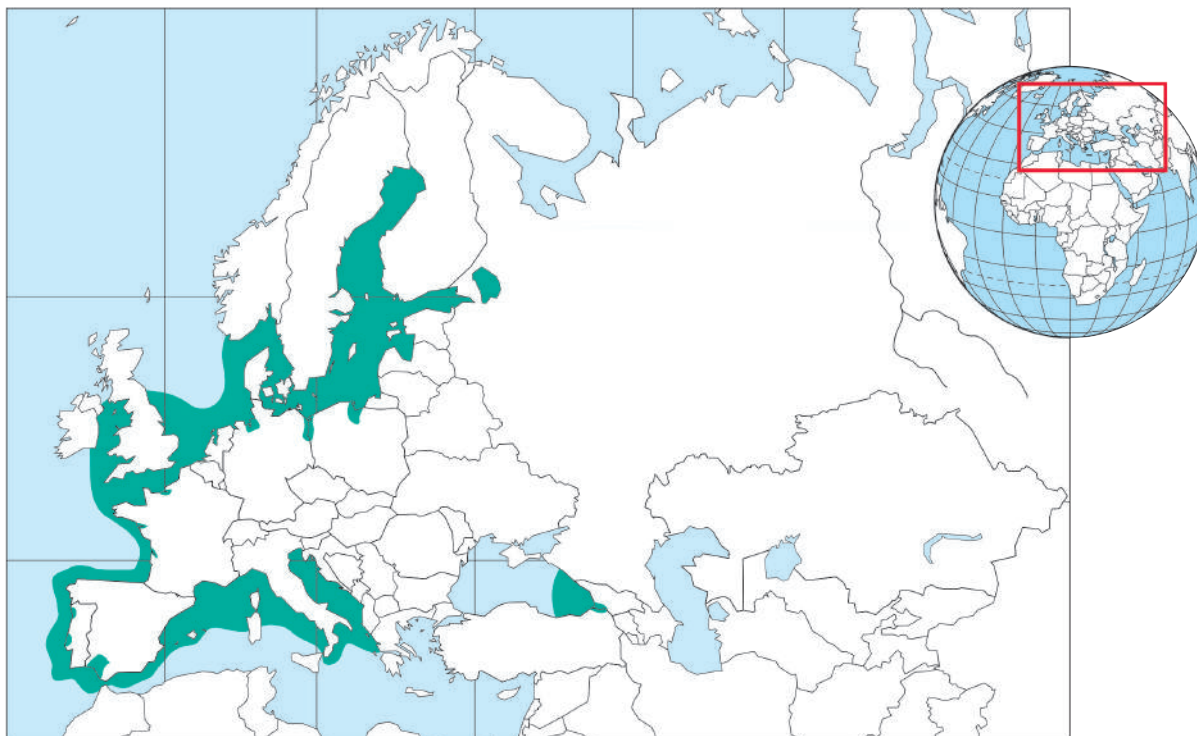
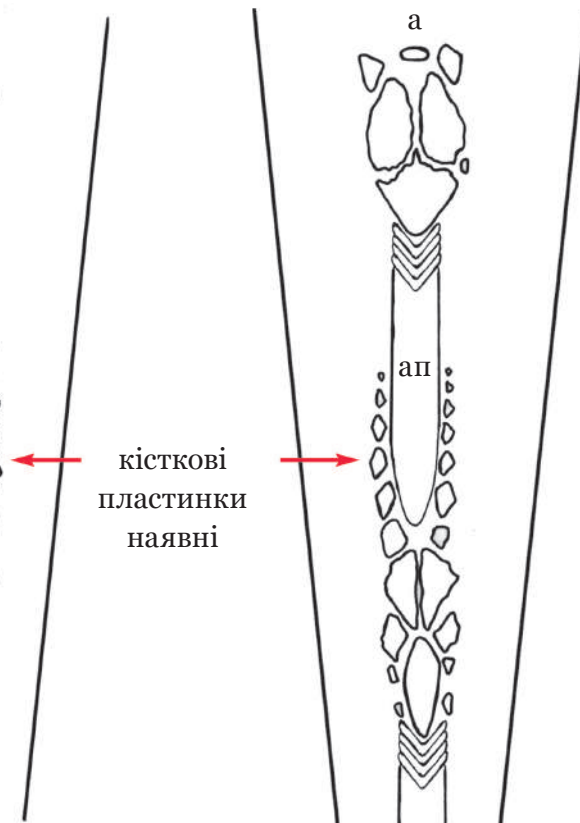
вид збоку

вид зі спини

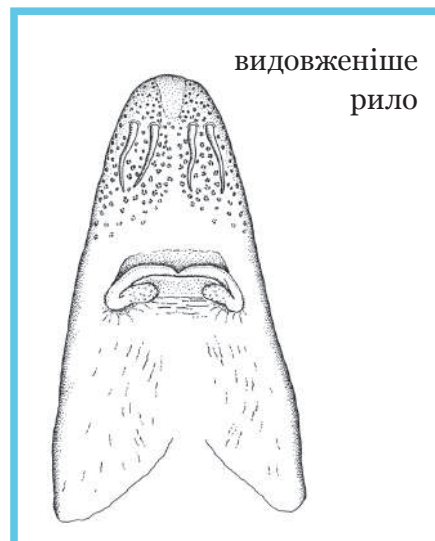
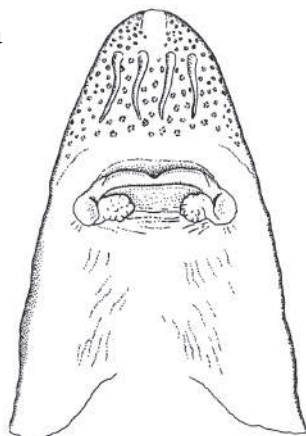
вид з черева

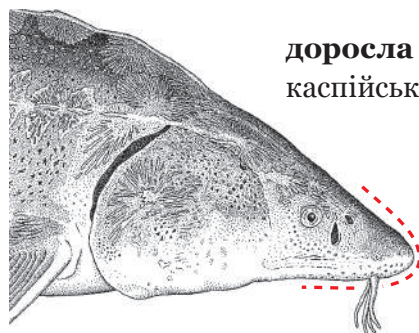
Осетер російський (*Acipenser gueldenstaedtii*)

молода
особина

видовженіше
ри́ло

доросла особина,
каспійська популяція

молода особина,
каспійська популяція

доросла особина,
каспійська популяція

молода особина,
каспійська популяція

доросла особина,
каспійська популяція

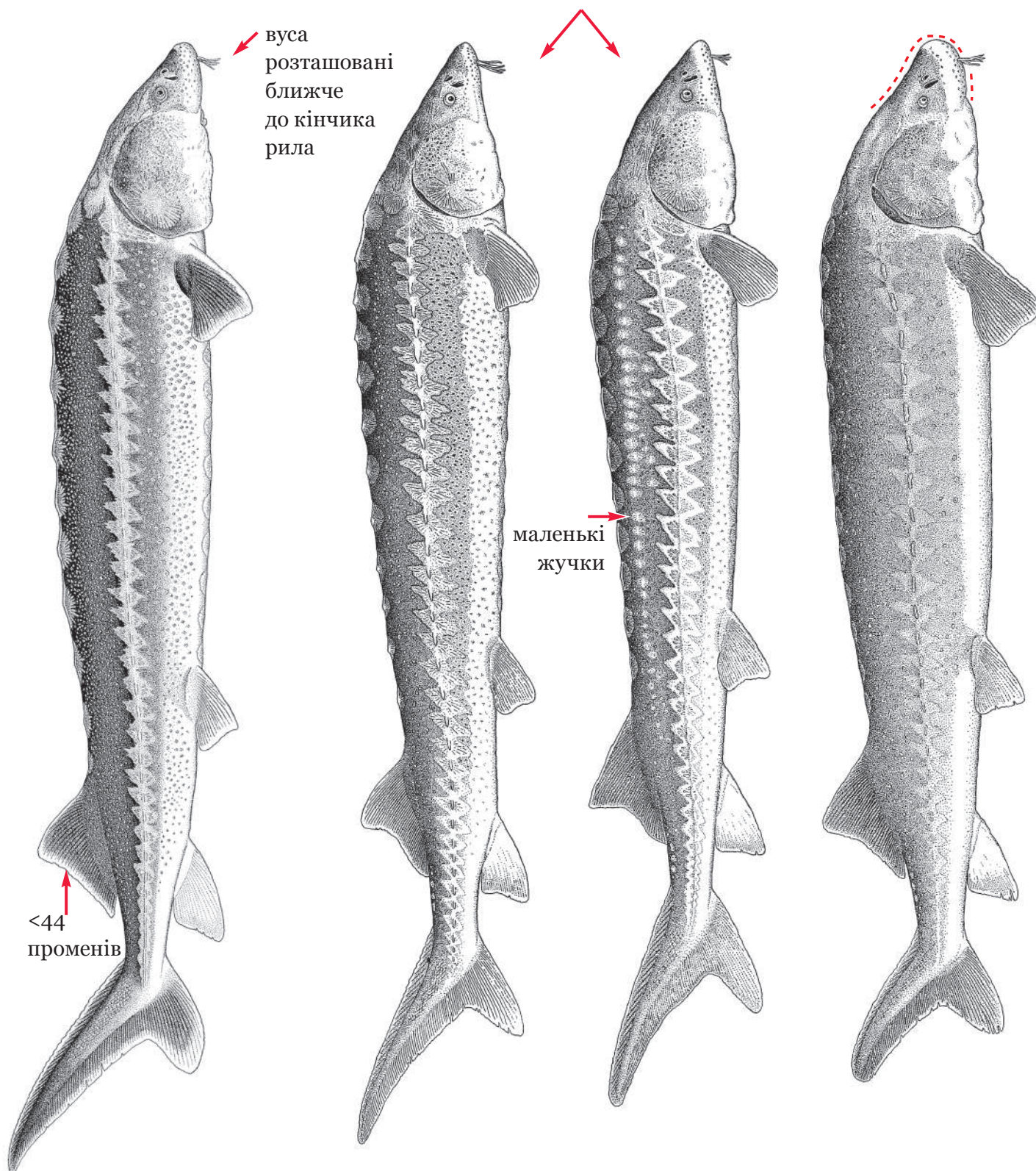
доросла особина,
азовська популяція

Осетер російський (*Acipenser gueldenstaedtii*)

доросла особина, 146
см, дунайська популяція

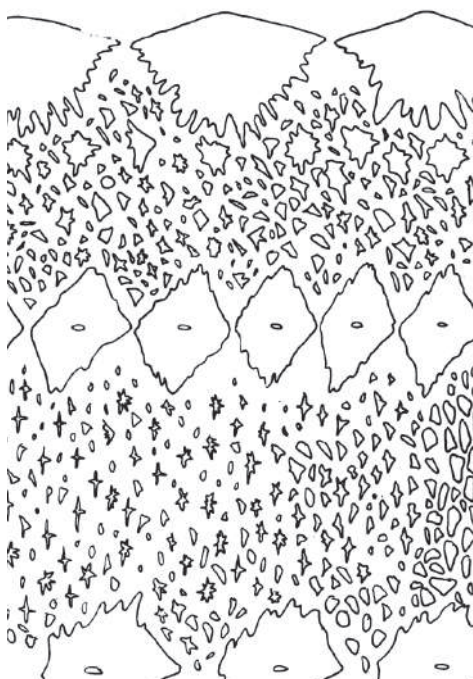
доросла особина,
каспійська популяція

доросла особина,
азовська популяція

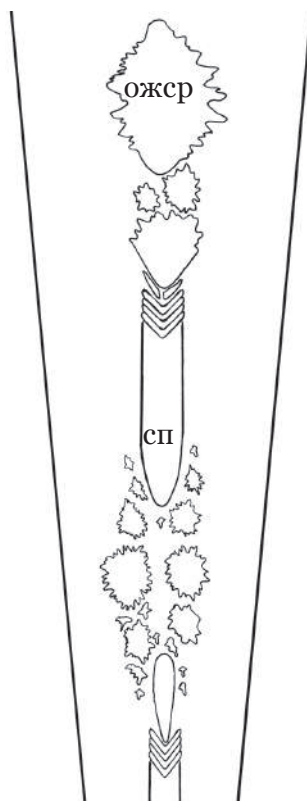

Осетер російський (*Acipenser gueldenstaedtii*)

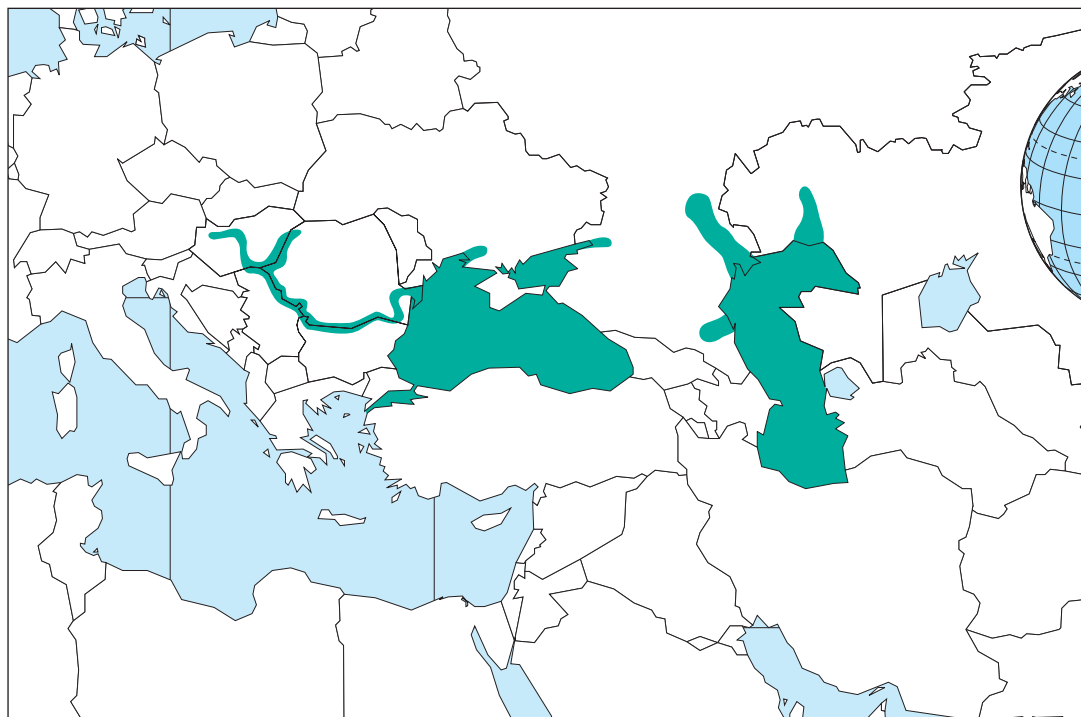
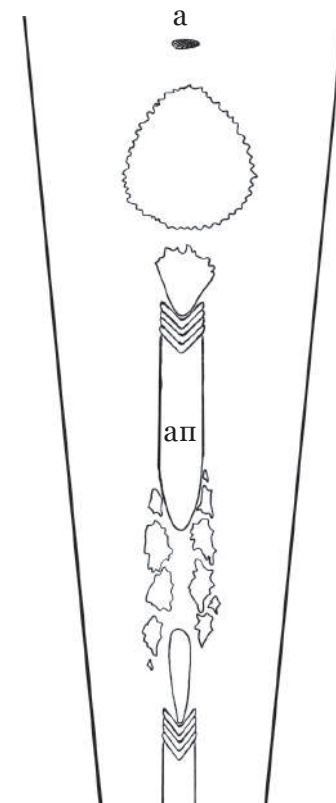
вид збоку

вид зі спини

вид з черева

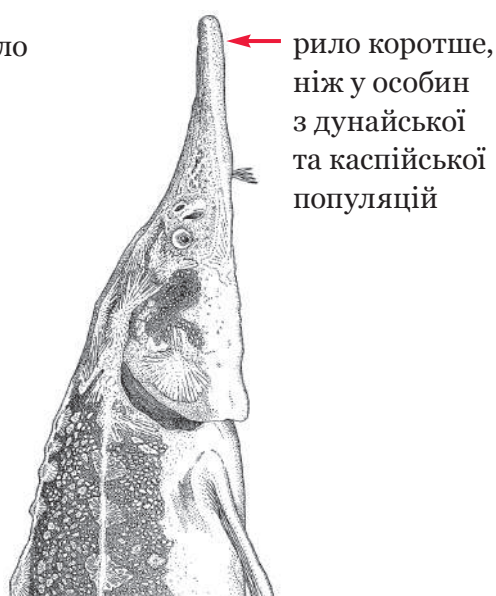
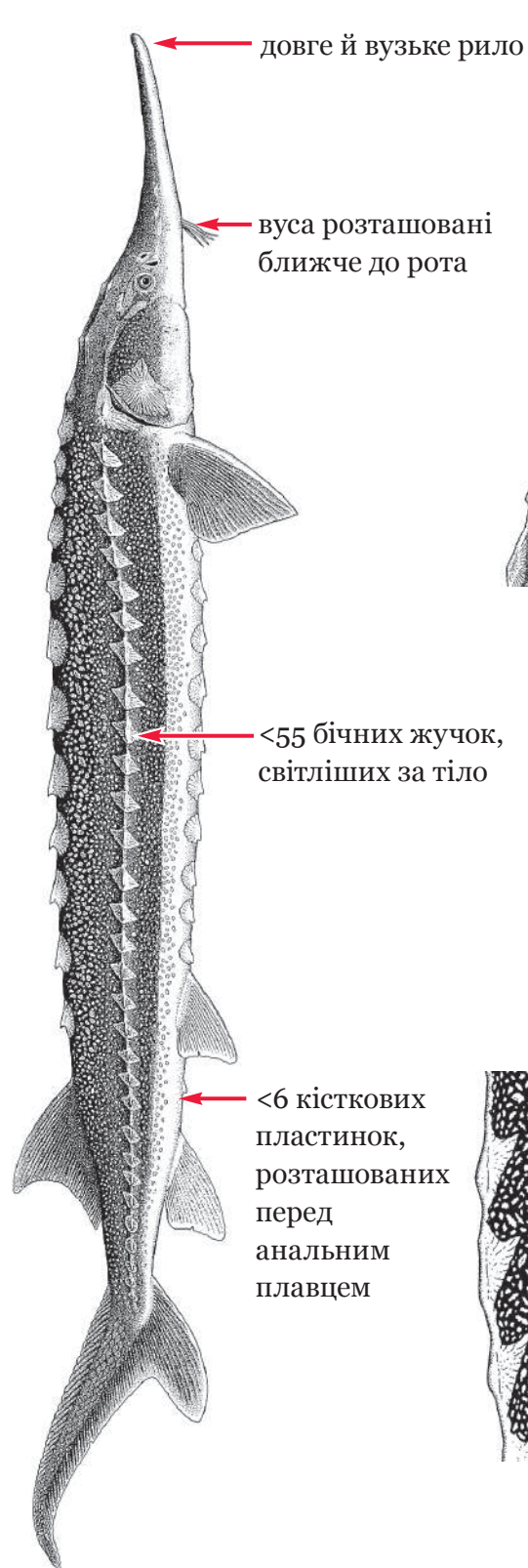

Севрюга звичайна (*Acipenser stellatus*)

дунайська популяція

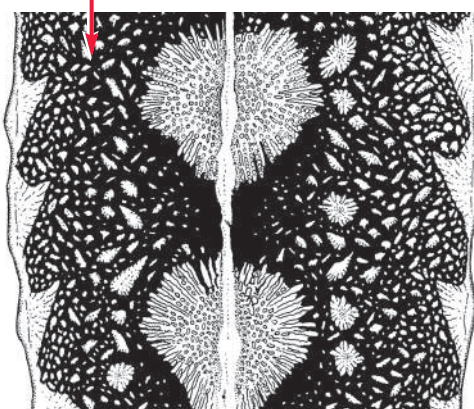
азовська популяція

каспійська популяція

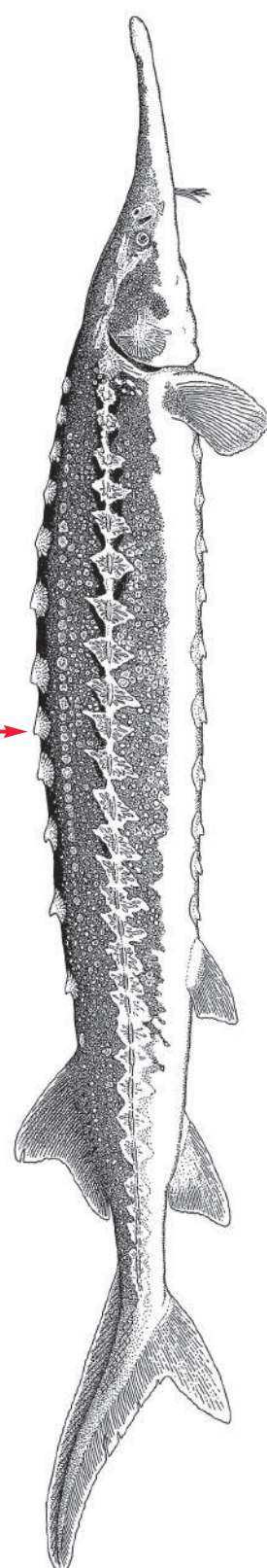

гостріші шипи на спинних та бічних жучках

чорне тіло з невеликими жучками та кістковими пластинками

вид зі спини

ЗВЕДЕНА ТАБЛИЦЯ ОЗНАК КОЖНОГО ВИДУ

У разі потреби використовуйте таблицю для перевірки правильності визначення виду.

Вид	СП	АП	СЖ	БЖ	ЧЖ	ЗТ	пС	пА	паА	СД	МД
<i>Acipenser gueldenstaedtii</i>	27-51	16-35	5-19	21-50	6-14	15-36	0-2	1-2	1-3	100-150	200
<i>Acipenser nudiiventris</i>	39-57	17-37	11-26	33-74	11-17	24-45	0	0	0-3	120-170	200+
<i>Acipenser ruthenus</i>	32-49	16-34	11-18	56-71	10-20	11-27	0	0	1-4	30-60	100
<i>Acipenser stellatus</i>	40-54	22-35	9-16	26-43	9-14	24-29	0	0	1-5	128-150	220
<i>Acipenser sturio</i>	30-50	22-33	9-16	24-40	8-15	15-29	3-9	3-5	2-6	130-220	300+
<i>Huso huso</i>	48-81	22-41	9-17	28-60	7-14	17-36	0	0	0-3	185-250	500

СКОРОЧЕННЯ:

СП – промені спинного плавця;

АП – промені анального плавця;

СЖ – спинні жучки;

БЖ – бічні жучки;

ЧЖ – черевні жучки;

ЗТ – зяброві тичинки

пС – кісткові пластинки між спинним та хвостовим плавцями;

пА – кісткові пластинки між анальним та хвостовим плавцями;

паА – кісткові пластинки між анусом і анальним плавцем;

СД – середня довжина (см).

МД - максимальна довжина (см)

ДОДАТОК А

Наукова назва	Назва українською	Назва англійською
Acipenser gueldenstaedtii	Осетер російський	<i>Russian sturgeon</i>
Acipenser nudiiventris	Осетер шип	<i>Ship sturgeon</i>
Acipenser ruthenus	Стерлядь прісноводна	<i>Sterlet</i>
Acipenser stellatus	Севрюга звичайна	<i>Stellate sturgeon</i>
Acipenser sturio	Осетер європейський (раніше — Осетер атлантичний)	<i>Common sturgeon</i>
Huso huso	Білуга звичайна	<i>Beluga</i>

Видання створено за фінансової
підтримки Європейського Союзу.
За його зміст відповідає тільки
WWF, воно не відображає
поглядів Європейського Союзу.

ua.danube-sturgeons.org